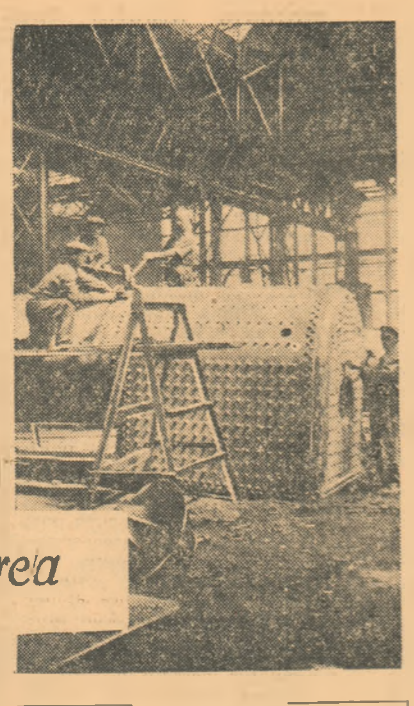
*Proletari din toate țările, uniți-vă!*

# Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1619 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 10 iulie 1954



In cinstea zilei de 23 August, muncitorii uzinelor „1 Mai" din Ploești, luptă pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor pe care și le-au luat.

In fotografie: cazangiii Gheorghe Bordinel, Vasile Savu, Gheorghe Sandu și Gheorghe Nicolae montează un cazan cu o capacitate de 15 atmosfere. Ei se străduiesc să-l realizeze înainte de termenul fixat și în același timp să facă mari economii.

## O SARCINA DE ONOARE A TINERILOR MEDICI

In ziarele de ieri, a apărut chemarea absolvenților Facultății de medicină generală din București, adresată colegilor lor de la facultățile Institutului medico-farmaceutic din București și de la celelalte Institute medico-farmaceutice din țară, pentru a se prezenta în fața comisiilor de repartizare cerînd ca: **toți absolvenții din seria 1954 a Institutelor medico-farmaceutice din R.P.R. să plece să lucreze în mediul rural.**

Această chemare arată cît se poate de convingător că studenții Facultății de medicină generală din București își iubesc profesiunea, că ei vor să lupte cu toate forțele pentru binele poporului muncitor. A asigura muncitorilor de pe ogoare o asistență medicală superioară este o sarcină de onoare a tinerilor medici, este un mijloc prin care ei vor putea contribui la opera de construire a socialismului în patria noastră.

Cu siguranță atunci cînd absolvenții Institutelor medico-farmaceutice din țară își puneau problema în spre ce facultate să se îndrepte, sau cum vor lucra ei la terminarea facultății, au pășit cu gîndul că vor deveni medici buni, că ei vor face totul pentru apărarea sănătății oamenilor muncii. Și iată că acum au prilejul să dovedească în practică toate aceste simple hotărîri luate în urmă cu șase ani.

Teama că vor fi repartizați la sate, nu pot s-o mai aibă acum, absolvenții Institutelor medico-farmaceutice. In mediul rural ei vor avea mari posibilități de continuare a ridicării nivelului lor profesional. Vor fi mai mult sprijiniți din punct de vedere material, vor avea posibilitatea să se pregătească pentru secundariatul clinic, să desfășoare o muncă științifică vastă, prin includerea activității circumscripțiilor rurale, în planul de activitate al spitalului regional, sau raional, iar la terminarea stadiului vor putea da examen de admitere la aspirantură.

Așa dar, pentru a deveni luptători activi ai apărării sănătății celor ce muncesc se cere doar muncă, hotărîre, din partea fiecărui tînăr medic. Medicii ca toți intelectualii sînt mult așteptați la sate unde se simte mare nevoie de ei. Nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii de la sate trebuie să crească continuu. Or, în privința aceasta le revin mari sarcini intelectualilor de la sate; ei vor trebui să ajute efectiv la rezolvarea tuturor problemelor ce se ridică acolo. Și munca lor nu este de loc ușoară; ei se vor izbi cu siguranță de multe greutăți.

Absolvenții care își iubesc cu adevărat profesiunea, care au urmat medicina din dorința de a apăra sănătatea poporului, pentru ca numărul bolnavilor să fie din ce în ce mai redus, nu se vor speria de greutăți. Invingerea acestora aduce cele mai mari bucurii.

Și fără îndoială absolvenții seriei 1954 ai Institutelor medico-farmaceutice, care își îndrăgesc mult meseria vor răspunde cu hotărîre chemării absolvenților Facultății de medicină generală din București știind că în felul acesta vor putea să ajute și ei la grăbirea îndeplinirii hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

## Bucuria unui cămin al tău

O CLIPA PETRECUTA alături de ființa iubită și inima-ți cîntă de bucurie! Dragostea îți dă forțe noi, te face mai energic îți dezvoltă entuziasmul creator și puterea de muncă, dragostea îți dăruiește tovarășul cel mai apropiat și bucuria vieții familiare, dragostea are putere să transforme caractere, să facă din negură revărsat de zori și din toamnă primăvară.

Cine este mai dornic de dragoste decît tineretul? Cine se dăruiește cu mai mult entuziasm dragostei, dacă nu o inimă tînără? Și cine, este mai interesat decît tineretul să cunoască și să găsească rezolvare problemelor dragostei și ale căsătoriei? Acestea au străbătut învelișul intimității și au devenit o chestiune dezbătută de masele largi ale tineretului.

Cu șase luni în urmă, în paginile „Scînteii tineretului" s-a discutat în jurul scrisorii „Este oare această dragoste adevărată"?. Sute de tineri și-au spus cuvîntul, ne-au împărtășit părerea și experiența lor în ceea ce privește dragostea și căsătoria, au încercat să deosebească ce e frumos și ce e urît în purtările lor, ce e vechi și trebuie aruncat peste bord, ce e nou și demn de încurajat. Aproape toți au înfierat pe cei ce înjosesc noțiunea de căsnicie, pe tinerii care îmbuibați de concepții burgheze se „îndrăgostesc" și se căsătoresc din calcule josnice, cît și pe trubadurii din floare-n floare — ce-nlocuiesc căldura căminului cu goliciunea sufletească a lui Don Juan.

Prin problemele ridicate, discuția a găsit, un larg ecou în rîndurile tineretului. Și astăzi mai sosesc la redacție numeroase scrisori pe tema dragostei și căsătoriei. Nu de mult ne-a sosit scrisoarea pe care o reproducem în acest număr și care ilustrează în mod viu una din concluziile la care s-a ajuns în urma discuției, aceea că fericirea nu ți-o poate da decît o viață familiară bogată, o căsnicie bazată pe o dragoste adîncă, sinceră, pe o prietenie trainică și respect reciproc.

Scrisoarea lui Mugur Roșioru, indică transformarea unui tînăr neserios și nesincer într-un om cinstit și demn. Ceva mai mult, ea e străbătută de entuziasm, și optimism grăitor, dovadă de netăgăduit a faptului că Mugur Roșioru n-a găsit fericirea decît numai după ce a renunțat la purtările sale ușuratice din trecut și s-a căsătorit.

Tînărul ne povestește că a cunoscut multe fete, dar că nu se atașase de niciuna. Nu vroia să-și îngăduie un sentiment mai profund, cît despre căsătorie, nici nu se gîndea la ea. Fiind „chipeș" cu „succes" în rîndurile fetelor, credea că drumul de urmat în viață ar fi acela de a-și schimba prietenele cît mai des.

El a pus în practică concepțiile sale și, spre mirarea lui... ele nu i-au adus deloc fericirea. Se simțea singur, nemulțumit de sine, puțin descurajat și era normal să fie așa căci îi lipsea în viață căldura și lumina pe care ți le dă dragostea adevărată. Discuțiile purtate în jurul subiectului „Este oare această dragoste adevărată?" i-au deschis ochii, l-au făcut să-și analizeze felul de viață și să vadă cît de greșit era drumul pe care mergea S-a hotărît să-și schimbe felul de a fi, s-a gîndit în mod serios la Ana, care nu încetase să-l iubească și pe care o îndepărtase, și-a amintit de calitățile fetei, purtările ei și și-a dat seama cît îi e de dragă. A înlăturat dintre ei superficialitatea și minciuna, și-a dăruit sufletul fără rezerve și a izbutit astfel să cunoască adevărata dragoste. Cu timpul, acest sentiment pe care și-l înăbușise atîta vreme, s-a consolidat. Căsnicia lor este o căsnicie trainică și Mugur Roșioru — așa cum îl arată scrisoarea — este astăzi un om fericit.

Mai sînt încă printre noi numeroși tineri care procedează așa cum procedase Mugur Roșioru. Mai sînt tineri asemenea lui Potcoliosin din „Căsătoria" lui Gogol, care nu știu să aprecieze bucuria unei căsnicii sau care — ca Agafia Tihonova — își aleg tovarășul de viață la întîmplare.

O astfel de concepție nu poate să te ducă decît la o viață searbădă, lipsită de orice mulțumire sufletească. Dragostea sinceră, căsătoria, viața familiară bogată și demnă sînt necesare dezvoltării firești și ele ocupă un loc de frunte în făurirea fericirii fiecărui tînăr. Alegerea tovarășului de viață e un lucru important, care cere multă maturitate și seriozitate, multe asemănări în caracter și temperament, în concepții despre viață, în atitudini și interese. Numai o căsnicie bazată pe o afecțiune puternică, pe sinceritate și devotament, poate constitui un puternic sprijin pentru fiecare din soți și poate asigura creșterea și educarea copiilor. Nu vă lăsați amăgiți de aparențe și nu cădeți în ușurință, nu alegeți tovarășul de viață cu superficialitate, fapt care mai tîrziu vă va duce la despărțire — nu vă căsătoriți pentru zestre sau pentru alte interese materiale. Acestea nu sînt decît o falsă fericire, un fals tablou de familie. Nu desconsiderați femeia — socotind-o bună numai să gătească și să îngrijească de copii. Nu îngăduința față de lipsuri, ci o critică izvorîtă din dragoste, nu gelozia absurdă ci încrederea deplină, nu instincte de dominare ci ajutorul și respectul reciproc, formează trăinicia căsătoriei, bucuria și speranța unei vieți fericite.

## Am pășit pe un drum bun

Sînt fericit și ca orice om fericit, simt nevoia să vorbesc tuturor despre fericirea mea. Mă veți întreba poate care este motivul fericirii mele, iar eu vă voi răspunde că nu mi s-a întîmplat nimic extraordinar, dar că totuși în viața mea a intervenit un eveniment care m-a făcut să mă simt astfel: m-am căsătorit.

Veți obiecta poate și pe bună dreptate spunînd că e firesc să fie așa, că fiecărui tînăr îi vine rîndul să se căsătorească, să fie fericit. De aceeași părere sînt și eu acum. Insă trebuie să mărturisesc că, cu cîteva luni în urmă, nici nu vroiam să aud măcar vorbindu-se despre așa ceva. Pe vremea aceea aveam concepții cu totul „originale" despre drumul unui tînăr în viață, despre prietenie, despre dragoste. Imi ziceam adeseori în sinea mea: de ce să leg eu o prietenie mai trainică din care te pomenești că se naște vreo căsătorie? E mult mai bine să-ți schimbi cît mai des prietenele, în așa fel, încît ele să nu aibă timp să se consolideze. Nici nu mă gîndeam că s-ar putea să am vreun eșec, că doar tînăr sînt, chipeș de asemenea...

Din fericire nu am păstrat multă vreme această mentalitate de care, vă mărturisesc, mă rușinez acum. Povestea schimbării concepțiilor mele despre dragoste e scurtă; de aceea am să v-o spun.

Ca orice tînăr sînt abonat la „Scînteia tineretului". Intr-o zi cînd am deschis ziarul ca de obicei am citit cu surprindere pe pagina a treia scris cu litere mari: „Este oare această dragoste adevărată?"

Am început să citesc acest articol și pe măsură ce citeam îmi dădeam seama că această problemă mă frămînta de multă vreme și pe mine, dar că nu făcusem nimic pentru a o rezolva.

Apariția acestui articol m-a făcut să mă gîndesc mai îndelung și mai atent la problema dragostei. Următoarele articole tratînd aceeași temă m-au făcut să fiu încredințat că în concepția mea despre dragoste este ceva putred, care trebuie înlăturat grabnic. Și în fiecare articol scria și despre mine deși în nici unul dintre ele nu-mi era scris numele. Eram din ce în ce mai convins că drumul pe care mergeam nu este cel bun. La început mai timid, apoi din ce în ce mai hotărît, am pornit la schimbarea atitudinii mele.

Primul pas pe acest drum a fost întoarcerea mea la fata care mă iubea sincer, dar pe care eu o disprețuisem pînă atunci. De data aceasta m-am străduit să privesc mai adînc în sufletul ei, să o înțeleg. Curînd mi-am dat seama că o iubesc cu adevărat.

Acum este soția mea și pot să spun că sînt mîndru de ea, o respect. In afară de calitățile ei sufletești admir la ea energia și priceperea. Deși are numai 18 ani, Ana are diplomă de fruntașă în producție la fabrica de hîrtie din Bușteni. De curînd ea a fost recomandată de comitetul raional U.T.M. Sinaia pentru a fi primită candidată de partid. Aceasta a făcut ca încrederea mea în ea să crească și să-mi întăresc convingerea că lîngă nici o altă fată nu m-aș fi simțit atît de fericit ca lîngă Ana.

Pentru fericirea de care mă bucur acum țin să mulțumesc redacției și tuturor tinerilor care au participat cu părerile lor la discutarea acestei probleme, pentru ajutorul pe care mi l-au dat călăuzindu-mă pe drumul cel bun, spre viața de familie, spre adevărata fericire.

**MUGUR ROȘIORU**
Str. Griviței nr. 11 Bușteni

## Pentru reducerea prețului de cost

### O nouă izbîndă

Cei 54 turnători din brigada utemistă condusă de fruntașul în întrecerea socialistă Bălan Ion de la uzinele „23 August" din Capitală, luptă împotriva rebuturilor, pentru obținerea unei calități superioare a pieselor turnate.

De curînd utemiștii au anunțat tovarășilor lor din secție o nouă izbîndă: au izbutit să toarne trei produse realizînd în același timp și economii în valoare de 5.049 lei.

In urmă cu vreo trei luni, brigada a primit sarcina să toarne oale de zgură, inele pentru oalele de zgură, precum și roți de vagonete pentru întreprinderile forestiere. Documentația acestor piese a fost întocmită după metodele folosite mai de mult. Muncind cîtva timp cu aceste metode, brigadierii și-au dat seama că munca este prea costisitoare. De aceea s-au străduit să găsească altele mai noi, care odată aplicate să dea posibilitatea realizării de cît mai mari economii. Bălan Ion, responsabilul brigăzii, maistrul Calboreanu Vasile și tehnologul Stoian Radu s-au dus împreună la șeful secției, comunistul Druker Adolf, ca să se sfătuiască asupra felului cum ar putea fi turnate cele trei produse mai repede și la un preț mai redus. După ce au cercetat cu atenție documentările sovietice în domeniul turnării pieselor de mare tonaj, au găsit indicații asupra celor mai bune procedee de organizare a muncii și de normare. Lucrînd de acum după noile procedee, turnătorii au înlocuit armătura din fontă pentru miezul din interior cu niște carcase confecționate din oțel, cu nervuri la exterior. Dacă armătura din fontă trebuia făcută din nou pentru fiecare piesă, acum, după noul procedeu, trei rînduri de carcase din oțel rezistă la turnarea mai multor zeci de oale. Datorită acestor carcase a fost înlăturată manopera greoaie a executării miezului ca și defectele ce se constatau adesea după turnarea piesei. Procedînd în felul acesta, brigadierii au putut reduce prețul de cost la fiecare oală de zgură cu peste 450 lei.

Corespondent,
**EMILIAN GEORGESCU**

### După consfătuirea de brigadă

Căutînd să traducă în fapte hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, tinerii din atelierele C.F.R.-Pașcani duc o luptă continuă pentru descoperirea și folosirea rezervelor interne — pentru a produce mai mult cu posibilități proprii. In acest sens ei acordă o atenție deosebită extinderii experienței înaintate.

Printre fruntașii în întrecerea socialistă care au obținut rezultate însemnate în producție, datorită aplicării metodelor înaintate de muncă, sînt și utemiștii Constantin Iordache și Virivoș Ancuța din brigada de calitate nr. 7 de la secția vopsitorie.

In cursul lunilor trecute tînărul Bucan Mihai, responsabilul brigăzii nr. 12, a depășit norma în medie cu 82 la sută.

Impreună cu responsabilul brigăzii, tinerii au discutat în consfătuirea de producție de la începutul acestei luni, cum să folosească la maximum randamentul mașinilor la care lucrează, cum pot obține o minuire mai rapidă a mecanismelor în timpul funcționării strungurilor etc. In consfătuire ei s-au angajat ca în cursul acestei luni, brigada să obțină noi și însemnate succese.

Organizarea muncii din brigadă și lupta pentru realizarea de economii, au făcut ca în cursul lunii trecute, brigada I să obțină economii de materiale în valoare de 1.440 lei. Tinerii brigăzii a 3-a muncind în același fel, au realizat economii de 800 lei, iar brigada a 6-a de calitate condusă de tovarășa Artal Anica a economisit materiale de tîmplărie în valoare de 461 lei.

Corespondent,
**ION PANAINTE**

## Răspund chemării lansată de absolvenții Facultății de medicină generală din București

Absolvenții Institutului medico-farmaceutic din București răspund cu căldură chemării către toți absolvenții din seria 1954 a Institutelor medico-farmaceutice din R.P.R. lansată de absolvenții Facultății de medicină generală din București.

Vineri după amiază a avut loc în amfiteatrul mare al Facultății de medicină generală din București ședința festivă cu ocazia repartizării în mediul rural a absolvenților Institutului medico-farmaceutic din București seria 1954.

In prezența a sute de absolvenți a luat cuvîntul tov. dr. Voinea Marinescu, ministrul sănătății, care a vorbit despre sarcinile de răspundere ce stau în fața noii serii de absolvenți, prima promoție a Institutului după reforma învățămîntului din anul 1948. Subliniind rolul medicului în mediul rural, ca propagator al științei, ca luptător activ pe cîmpul apărării sănătății oamenilor muncii de la sate, vorbitorul a încheiat urînd noilor absolvenți succes în muncă.

A vorbit apoi acad. prof. dr. St. Milcu, rectorul Institutului medico-farmaceutic din București, care a scos în relief perspectivele de dezvoltare din cele mai bune pe care le deschide fiecăruia dintre noii absolvenți munca sanitară în mediul rural, posibilitățile de ridicare continuă a nivelului lor profesional. „Datorită sprijinului pe care îl veți primi atît din partea foștilor voștri profesori, cît și din partea forurilor metodologice, a încheiat vorbitorul, condițiile voastre de pregătire pentru secundariatul clinic și posibilitățile de muncă științifică vă deschid larg căile de reușită la examenul pentru aspirantură, după terminarea stagiului în mediul rural".

In numele noilor absolvenți, Constantin Alexandrescu, de la Facultatea de igienă, a spus: Noi mergem cu tot elanul la sate, fără teamă de greutățile începutului, și vom lupta pentru ridicarea continuă a nivelului sanitar al oamenilor muncii de la sate.

A urmat prima ședință a Comisiei pentru repartizarea absolvenților din seria 1954 ai Institutului medico-farmaceutic din București. (Agerpres).

## Tînăra lucrătoare din comerț



In ziua aceea la magazinul „Universal"-Oradea raionul A, unde servește utemista Lata venise așa de multă lume, încît nu știa cum să se mai descurce. Atunci a plîns pentru prima dată. Îi era necaz. Ea nu vrea să vadă vreun consumator nemulțumit. Tovarășul Pleș Ștefan — responsabilul raionului — văzînd-o că nu mai prididește i-a dat ajutor, și totul a mers ca mai înainte. Dorina și-a șters pe furiș ochii și a început să măsoare stamba, olandina, pînzeturile cerute de cumpărători. Cînd s-a sfîrșit ziua de muncă, nu a plecat acasă. A măsurat și a etichetat cupoanele, a aranjat din nou marfa în rafturi, ținînd seama de culori. Deși lucrase bine, tinerei vînzătoare i se părea că s-a mișcat prea încet în comparație cu afluența cumpărătorilor și a arătat acest necaz al ei tovarășului Pleș.

— N-am reușit să mă descurc destul de bine astăzi, i-a spus întristată...

Acesta a privit mirat la tînăra vînzătoare, cea mai bună absolventă din promoție și i-a zis doar atît: „Munca o să te schimbe". El însă știa că Lata Dorina a făcut față situației în care se găsea și că într-un an de zile a reușit să se descurce ca un vînzător cu multă experiență.

Pentru munca pe care o îndeplinește s-a pregătit cu sîrguință de cum a intrat în școala profesională comercială. Nu era zi în care să nu-și pregătească temele, nu era an în care să nu fie premiantă. Harna Maria, colega sa de bancă, o prețuia pentru perseverența cu care învăța. Acum Harna, vînzătoare la raionul încălțăminte în același magazin, o prețuiește pentru atitudinea respectuoasă și cinstită față de cumpărători, pentru punctualitatea de care dă dovadă.

Dorina Lata este o fată măruntă, oacheșă, ageră în mișcări. Abia acum cîteva zile a împlinit 18 ani. Dacă a-i să-i spui în glumă, că a rămas mică, că n-a crescut, ai s-o vezi căzînd pe gînduri. Apoi o să-nceapă cam așa:

— „Of, doamne, că tare am mai fost chinuită de mică și de aceea nici n-am crescut. Tata la muncă în mină, mama bolnavă rău, iar noi nouă copii. Pămînt, o palmă în comuna Sînlazăr, raionul Marghita, era ca și cum nu ar fi fost".

Au rămas în urmă anii plini de chinuri și suferințe și dacă pe chipul copilăros al tinerei vînzătoare nu vezi nici o cută de întristare, ea n-a uitat însă anii zbuciumați ai copilăriei.

Practica, pe vremea cînd era elevă, a făcut-o tot în acest magazin, la raionul C. 1. Ajutată de tovarășa Elena Ratz, a reușit să lucreze repede și bine. Apoi a fost mutată la raionul C. 2 de care răspundea tovarășul Boroș Iuliu. Indemînatică, și aici a reușit să se descurce bine. Intîi a făcut cunoștință cu eșantioanele, apoi cu prețurile și așa a reușit să fie prima practicantă fruntașă. Personalul magazinului i-a apreciat dragostea de muncă și s-a bucurat în mod sincer cînd Lata — absolvind școala — a fost repartizată tot aci la magazinul „Universal" — unde a prins tainele meseriei.

— Vei lucra la raionul C. 2, i s-a spus la venire. Cunoștea aici fiecare colțișor, fiecare lucru. Un lucru deosebit de prețios nu-l cunoștea — să vorbească limba maghiară. Veneau cumpărătorii, cereau ceva, Lata le spunea „teșec" și încă cîteva cuvinte dintre care unul era kösönom, adică mulțumesc. Mai întreba ea pe cei mai vechi ce înseamnă cuvîntul spus de un cumpărător sau de altul, dar îi venea greu. Atunci s-a hotărît să învețe limba maghiară. Vorbind cu tovarășul Boroș — responsabilul raionului — ungurește, a reușit în scurt timp să se înțeleagă cu cumpărătorii.

La cîteva luni, fotografia tinerei vînzătoare a fost prinsă pe panoul fruntașilor în producție. Și acum s-ar fi aflat tot acolo — la loc de cinste — dacă n-ar fi fost trimisă la ziar. Probabil că în ziua cînd tovarășii săi de muncă citesc acest articol, pe panoul de onoare se află o nouă fotografie a ei.

Acum lucrează la raionul A. și nu este zi în care să nu vină cu cel puțin 10 minute înainte la magazin. Niciodată nu a lipsit și nu există lună în care să nu se numere printre fruntașii magazinului. De aceea, nu-i de mirare că tovarășii săi de muncă îți spun:

— Despre ea... nu pot spune decît numai lucruri frumoase... de altfel, ocupă primul loc în întrecerea socialistă.

Activitatea utemistei Lata nu încetează atunci cînd luminile se sting în magazin și liniștea învăluie locul unde cu puțin timp în urmă roiau cumpărătorii. Dacă nu merge la film, atunci citește cu nesaț dintr-o carte de literatură, sau își conspectează lecția pentru cercul politic. In ultima vreme ea a vizionat filmele „Liubov Iarovaia", „Volga", „Nepoții gornistului"; a văzut piesele de teatru „Avarul", Revizorul", „O scrisoare pierdută".

Acum timpul liber este folosit la maximum. Echipa de dansuri se pregătește pentru festivalul pe care-l va prezenta în ziua de 23 August în comuna Paleu, și ea nu vrea să lipsească de la nici o repetiție. Cînd prinde a se învîrti în ceardaș parcă nici o dată n-ar obosi. Așa se scurg zilele, cu veselie, cu succese în muncă. In mai, Lata și-a realizat planul în proporție de 117 la sută, iar acum în cinstea zilei de 23 August ea vrea să obțină și mai mari succese.

**LIDIA IVANCO**

### Să strîngem recolta la timp și în bune condiții

## COMBAINIERII

Lanurile de orz ale gospodăriei se aflau — pentru că acum au fost deja recoltate — în comuna Săbăreni. Incepuseră să se îngălbenească. De acum se aștepta momentul recoltării.

Secția mecanică a gospodăriei este mai departe cu vreo 10 km. — în comuna Cosoba. Aici se trăiesc zile de intensă frămîntare. Se pun la punct ultimele lucruri, se fac ultimile verificări mașinilor necesare la strîngerea recoltei. La o combaină „S 4", nouă, abia de curînd sosită din Uniunea Sovietică, utemistul Nicolae C. Marin cercetează piesele, ascultă cu atenție bătăile motorului și „pulsul" întregii mașini. Este bucuros tare că tocmai lui i-a fost dat să lucreze cu o combaină nouă. Abia așteaptă să pornească în lan.

Dar orzul nu știa de graba tinerilor mecanizatori. De multe ori au vorbit tinerii mecanizatori de la Cosoba cu tovarășul I. Vițel, șeful secției, dacă orzul este sau nu bun de secerat. Mereu același răspuns: „Incă nu".

Dar intr-o zi moș Vițel i-a chemat el singur, pe mecanizatori și le-a spus doar un cuvînt: „Incepem". Să fi văzut atunci bucurie pe mecanizatori — mai ales pe combainieri. Ei au fost „norocoșii" — pentru că s-a hotărît ca întreaga suprafață de orz să fie recoltată cu combainele. Nu i-a mai putut ține nimic în secție. S-au urcat la volan și... direcția lanurilor de orz. Au început chiar în ziua aceea recoltatul.

Zi călduroasă de vară... Soarele dogorește fierbinte. In lan, înaintează două combaine. Una este nouă — parcă abia acum a ieșit din fabrică. La volan, atent, utemistul Nicolae C. Marin conduce cu siguranță. Acum privește locul în care a secerat. E mulțumit. Paletele funcționează. Culcă obișnuit spicele spre cuțit, iar cuțitul își face datoria. Melcul prinde și el spicele cu repeziciune și le dă transportorului, iar acesta le duce la tobă. Iar de aici... curg în buncher boabele pline, grele. Din cînd în cînd, Nicolae C. Marin întoarce capul și prin geam, privește cum curg boabele în buncher, cum acesta se umple mereu. Și atunci îl cuprinde și mai mult bucuria. Nicolae C. Marin are însă și necazuri. Are mai ales necaz pe tractoriștii care au însămînțat orzul pentru că n-au făcut arătura cum trebuia și a rămas terenul văluros. Din cauza asta el este nevoit acum să meargă cu combaina prea încet...

Frumos lucrează combainierul Nicolae C. Marin! Nu rămîne în urmă nici un spic, iar la capetele tarlalei întoarce în așa fel că nici atunci nu rămîn brazde de spice nesecerate. Au ce învăța de la el ajutoarele lui. Și ei se străduiesc să învețe. Utemistul Grigore Gheorghe și Ioniță P. Nicolae sînt ajutoarele lui. Sînt băieți silitori și pe brazdă, în timpul lucrului, se străduiesc să nu le scape nici o mișcare de a combainierului, rostul și felul în care trebuie făcută și cum. Ioniță P. Nicolae n-are decît 16 ani, dar de la buncher — unde-i place lui să lucreze — urmărește întreg mersul combainei și visează că peste un an sau doi o să conducă și el o mașină din asta, care seceră și treieră deodată.

Și cea de a doua combaină funcționează bine. E mai veche, dar combainierul — tovarășul Constantin Boboc — deși tînăr, are multă experiență. A lucrat mai mulți ani pe combaină, așa că știe cum să lucreze mai bine. Se ține mereu în apropierea lui Nicolae C. Marin.

In prima zi de muncă combainierii n-au lucrat decît puțină vreme. Și primele boabe recoltate au și fost duse la baza de recepție direct de pe loc. Au livrat atunci statului 1800 kg. de orz. Și mare a fost bucuria muncitorilor din gospodărie cînd, după boabele predate, au primit chitanța care purta nr. 1.

...Inaintează combainele în lan. Acolo unde cu cîteva clipe mai înainte spice bogate se legănau în bătaia vîntului, în urma combainelor rămîne cîmpul tuns — miriștea. Brazdă după brazdă, suprafața recoltată devine tot mai mare. In a doua zi de muncă, numai pînă la prînz se recoltaseră mai bine de 8 hectare, iar în celelalte zile realizările combainierilor au fost și mai frumoase.

Acum, acolo unde a fost orzul, tineri tractoriști dezmiriștesc. Muncitorii gospodăriei agricole de stat „Ana Ipătescu" din comuna Joița, regiunea București, au și pornit bătălia pentru obținerea de recolte sporite la hectar și în anul acesta.

### Secerișul în lanurile gospodăriei colective

*TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru).*

*Zilele acestea colectiviștii din comuna Jimbolia, regiunea Timișoara au terminat recoltatul a 112 hectare cu orz. Deoarece s-a copt și grîul, colectiviștii grăbesc acum și secerișul grîului. In aceste munci utemiștii Solomon Andrei, Farcaș Maria, Niță Ecaterina și alții au obținut cele mai mari realizări. Tocmai pentru aceasta se poate spune pe drept cuvînt că dacă la această gospodărie s-a secerat numai în două zile peste 100 hectare de grîu, aceste realizări se datoresc într-o mare măsură și muncii însuflețite a tineretului. Aceste realizări se mai datoresc și faptului că atît colectiviștii vîrstnici cît și cei tineri sînt hotărîți să-și îndeplinească angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August, cea de a X-a aniversare a eliberării patriei noastre.*

### Cositul fînului

*Anul trecut secția Podari a gospodăriei de stat Romanești din regiunea Craiova a însămînțat o importantă suprafață cu culturi furajere.*

*Culturile crescuseră bine și promiteau o producție bună de nutreț la hectar, dar una dintre cele mai importante munci — recoltatul, s-a întîrziat.*

*Din cauza acestui fapt producția a scăzut cu circa 20%. Faptul acesta, petrecut anul trecut, a constituit un bun învățămînt pentru muncitorii secției Podari, îndeosebi pentru utemistul Diloiu Constantin, șeful secției.*

*In acest an secerișul culturilor de fîn la vreme a fost considerat de tovarășul Diloiu la fel de important ca și muncile de întreținere. Astfel de îndată ce le-a sosit timpul secerișului celor 142 hectare cu ierburi perene utemiștii Scărlăteanu Ioana, șefă de echipă și brigadierul Deca Florian, au și început secerișul, cosind într-un timp scurt peste 117 hectare.*

Corespondent
**GH. SOCOTEANU**

Sfat tehnic

# Prin electrificarea ariilor grăbim treierișul

**Mai ușor, mai spornic și mai economic se muncește pe ariile electrificate. Anul trecut, de pildă, rezultatele obținute pe aceste arii au fost mult superioare celorlalte.**

**In vara aceasta, numărul ariilor electrificate va crește simțitor. Multe dintre ele sînt patronate de utemiști și tineri.**

**Organizațiile de bază U.T.M. de la sate trebuie să sprijine din plin amenajarea ariilor electrificate, putînd în felul acesta să mărească productivitatea muncii la treier, să obțină noi victorii pe ariile tineretului.**

Datorită construirii de noi uzine electrice, a extinderii rețelelor de înaltă și joasă tensiune și a electrificării a tot mai multe sate, în țara noastră devine posibilă folosirea pe scară largă a motoarelor electrice pentru toate lucrările care necesită multă muncă manuală.

Pe ariile de treier, crește din an în an numărul batozelor acționate prin motoare electrice. Treieratul și curățirea boabelor efectuată prin folosirea motoarelor electrice are o serie de avantaje, față de aceeași lucrare efectuată cu mașini acționate de tractor sau locomobile.

Datorită electrificării, devine posibilă organizarea în cele mai bune condițiuni a treieratului noaptea, terminarea mai rapidă a treierișului și predarea cotelor către stat.

Timpii morți care la tractor ajung la 12—22 la sută, prin folosirea electromotoarelor se reduc la 2—3 la sută. Tot odată capacitatea de producție pe oră — în urma uniformității de lucru — crește cu 25-30 la sută și se îmbunătățește utilizarea agregatului de treierat. Pierderile de boabe se micșorează, de asemenea, de la 3 la sută la 1 la sută și se îmbunătățește calitatea treierișului.

Treieratul electric dă posibilitatea obținerii unor economii însemnate de combustibil, care poate fi folosit în altă parte. Economia de combustibil se ridică la aproximativ 7-8 kg. la carburanți (motorină) și aproximativ 0,6 kg. la lubrefianți (ulei), la tona de cereale.

Treieratul electric eliberează din muncă tractoare, care pot fi întrebuințate din plin la dezmiriștit și la alte munci agricole. In afară de ridicarea productivității muncii, electrificarea treierișului contribuie și la îmbunătățirea condițiilor de muncă pe ariile de treier.

Energia consumată de batoză variază în limite largi în funcție de: cultura care se treieră, umiditatea păioaselor, impuritatea păioaselor, raportul între greutatea boabelor față de paie, — experiența coșarilor etc.

Proporțional cu acești factori, pentru consumul de energie se pot lua 10 kw-oră pentru 1000 kg. boabe.

Cunoscînd costul redus cu care se plătește energia electrică folosită pentru forță, — 35 bani kw-oră, — constatăm că treierișul unui sac de grîu (100 kg.) ne costă cît o chiflă.

Realizarea tehnică a electrificării unei arii impune cîteva condițiuni. In primul rînd, în apropierea ariei alese trebuie să se găsească o sursă de curent — o rețea de joasă sau înaltă tensiune. Locul ales pentru arie este bine să fie situat pe un teren mai ridicat, care să ușureze scurgerea apelor provenite din ploi și în apropierea drumurilor cu acces mai ușor, iar aria aleasă să fie astfel situată față de sat sau căile de comunicație (drumuri și cale ferată), încît să îndeplinească toate condițiile de securitate cerute de pompieri.

O arie electrificată trebuie astfel aleasă încît să poată fi folosită în fiecare an, astfel ca cheltuielile de investiții cu rețeaua să poată fi amortizate într-un număr cît mai mare de ani.

In cazul unei surse de înaltă tensiune (obișnuit întîlnim 6.000 v. sau 15.000 v.), pentru 1-2 electromotoare de 14 kw de curent alternativ folosite în mod obișnuit la acționarea batozelor, se instalează la o distanță de 50—100 metri de arie un transformator de 25/50kVA, — cu plecare în joasă tensiune — 380 v. Rețeaua de joasă tensiune — de la transformator pînă la arie, — este bine să fie cît mai scurtă și suficient de larg dimensionată pentru numărul de electromotoare cu care voim să lucrăm pe arie.

Aceleași condițiuni se pun și cînd avem o sursă de curent de la o rețea de joasă tensiune — 380/220 v. — cunoscînd că chiar în curent alternativ nu se pot face racorduri peste 1 km. în condițiuni economice, deoarece am avea nevoie de secțiuni de conductori prea mari.

Instalațiile pe arie se execută de tipul fix sau mobil — condiționate de felul cum urmează să lucreze batoza pe un singur amplasament sau pe mai multe — de-a lungul rețelei de pe arie.

Avînd curent pe arie, în afara legării electromotorului la rețea, se pune problema iluminării ariei în cele mai bune condițiuni, ceea ce are ca urmare creșterea productivității batozei și siguranța de lucru pe arie. Iluminarea pe arii se face fie prin becuri cu armături obișnuite, fie cu reflectoare care, deși mai scumpe, sînt recomandate pentru a avea o iluminare cît mai bună.

Locurile de iluminat pe batoză și arie sînt următoarele: locul de alimentare cu snopi, dispozitivul de ieșire a boabelor, cîntarul, locul de ieșire a paielor, cabina de manipulare a electromotorului, stogurile, drumurile de acces și de securitate pe arie. Total puterea necesară pentru iluminatul unei arii, este de cca. 2,50 — 3.00 kw.

Electromotorul pentru acționat batoza, îl găsim în mod obișnuit montat într-un cărucior cu tot aparatajul de pornire și protecție și este legat de rețea printr-un cablu cauciucat trifazic.

Prin acest sistem, putem acționa de la electromotor ori care batoză, fără ca la aceasta să i se facă vreo amenajare specială. Se întrebuințează aceeași curea cu care a fost acționată de tractor. Electromotorul montat în cărucior poate fi manevrat cu ușurință și securitatea lui nu-i condiționată de cea a batozei.

Se recomandă însă și acționarea batozei cu electromotorul direct pe batoză. Acest fel de instalare a motorului electric în comparație cu antrenarea cu tractoarele sau cu un motor electric montat pe cărucior, micșorează lungimea curelei de transmisie, nu împiedică circulația oamenilor și mijloacelor de transport și prezintă o îmbunătățire a condițiilor de lucru din punct de vedere al securității muncii.

Din cele de mai sus se desprind avantajele importante care le oferă treieratul cu batozele acționate electric.

Electromecanizarea muncilor agricole merge în adîncime, înlocuind ori unde este posibil motoarele cu combustie internă și muncile manuale grele.

Numărul ariilor de treier electrificate este în continuă creștere, astfel că astăzi avem un număr de batoze utilate electric de trei ori mai mare ca în 1950. Aceasta este explicabil, deoarece prin folosirea energiei electrice pe ariile electrificate scurtăm aproape la jumătate timpul de treieriș, economisim cantități importante de carburanți, eliberăm un număr corespunzător de tractoare pentru dezmiriștit, mărim astfel productivitatea muncii noastre.

**Ing. T. ȘUTEU**

# Să ridicăm nivelul învățămîntului și educației în școlile de mecanici-tractoriști

**Pop Petru**
**Director g-ral adj. la D.G.R.M. din Ministerul Invățămîntului**

Hotărîtor pentru dezvoltarea agriculturii și sporirea producției agricole este — fără îndoială mecanizarea agriculturii pe o scară tot mai largă și aplicarea celor mai înaintate metode de muncă agrotehnice. Stațiunile de mașini și tractoare reprezintă acea pîrghie importantă prin care se asigură ridicarea producției agricole la toate culturile. Succesul în lupta pentru dezvoltarea continuă a agriculturii depinde în același timp și de existența unor cadre cu o pregătire corespunzătoare, cadre capabile să mînuiască cu pricepere tehnica înaintată și să aplice metodele agrotehnice.

In lumina hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953 cu privire la dezvoltarea agriculturii și sporirea producției agricole, pentru asigurarea sectorului agricol cu cadrele necesare, Ministerul Invățămîntului prin Direcția Generală a Rezervelor de Muncă a luat hotărîrea de a transforma 11 școli profesionale metalurgice în școli care să pregătească mecanici-tractoriști.

Cu toate greutățile inerente începutului, numeroase școli de tractoriști au obținut frumoase succese în pregătirea elevilor. Elevii școlilor din Focșani, Tulcea, Slatina sau Fîntînele, chiar în timpul de școlarizare, au dat un ajutor prețios în ceea ce privește lucrarea pămîntului precum și repararea utilajului gospodăriilor agricole de stat și al gospodăriilor colective.

Prima serie de absolvenți ai școlilor de mecanici-tractoriști au intrat pe ogoare. Ei sînt pregătiți nu numai să conducă tractoarele ci și să efectueze lucrări de întreținere și reparație.

Cu toate aceste însemnate succese, s-a constatat că unii dintre absolvenții repartizați la diferite stațiuni de mașini și tractoare nu și-au însușit în mod temeinic meseria. Cauzele care au determinat această situație sînt mai multe și este necesar să ne oprim asupra lor întrucît și în momentul de față cînd în aceste școli a intrat o nouă serie de elevi, ele mai persistă încă.

Una din principalele cauze care au stînjenit buna desfășurare a procesului de învățămînt a fost aceea a înzestrării tehnice insuficiente a școlilor agricole. In lipsa utilajului strict necesar, utilaj pe care Ministerul Agriculturii trebuie să-l asigure, instructajul practic al elevilor s-a desfășurat adesea în condiții necorespunzătoare. Așa de exemplu la școala din Alexandria numărul de tractoare este insuficient față de numărul elevilor. Direcțiunile unor școli, prin eforturi proprii, au reușit să achiziționeze unele materiale cu ajutorul cărora să poată desfășura o bună activitate de instruire a elevilor. Acest lucru însă nu s-a putut face în fiecare școală fie din motive obiective, fie din lipsa de preocupare și inițiativa proprie a conducerilor școlilor.

Pe de altă parte, nu în toate școlile au fost încadrați profesori și maiștri instructori de specialitate. Așa de exemplu la școala din Focșani unul din maiștrii instructori, deși are specialitatea tîmplărie, a fost însărcinat să se ocupe de instruirea tractoriștilor. La aceasta se mai adaugă și faptul că, chiar acolo unde sînt încadrați oameni de specialitate, conducerea școlilor nu s-a preocupat îndeajuns ca maiștrii-instructori și profesorii să lucreze după o planificare precisă, calendaristică a materiei, și să folosească planuri de lecții îngrijite și documentate.

In general se constată că absolvenții școlilor de mecanici-tractoriști sînt mai bine pregătiți sub aspectul cunoașterii tractorului (montare, demontare, întreținere, reparație) și mai slab pregătiți în ceea ce privește conducerea tractorului cu agregate. Aceasta se datorește faptului că la unele școli n-au fost executate pe teren exercițiile programate în planul tematic pentru conducerea tractoarelor. Așa de exemplu la școala din Alexandria nu s-a făcut jalonarea pe teren pe toată lățimea agregatului, formarea de agregate, exercițiile de semănat cu marcatoarele, exerciții de cultivare și întreținere a culturilor etc. Fără îndoială că toate aceste lipsuri ale instructajului practic au lăsat urme adînci în pregătirea elevilor.

Invățămîntul teoretic a avut deficiențe și din cauza lipsei de manuale corespunzătoare, manuale pe care nici Ministerul Agriculturii, nici Direcțiunea Generală a Rezervelor de Muncă nu le-a pus la dispoziția școlilor.

In școlile de specializare pentru mecanici-tractoriști există încă lipsuri serioase și în ceea ce privește educarea morală, comunistă a elevilor. Conducerile școlilor preocupate în permanență de soluționarea unor probleme organizatorice nu se ocupă în suficientă măsură de problemele educației propriu zise, de formarea unor colective puternice și sănătoase de elevi. Din această cauză abaterile de la disciplina școlară sînt destul de frecvente în aceste școli. Desigur că în această privință un rol de seamă revine organizațiilor U.T.M. din școli, organizații care pînă în prezent nu și-au făcut simțită în mod satisfăcător activitatea de a imprima colectivului de elevi disciplina necesară bunului mers al școlii.

Pentru creșterea calității muncii de educare și instruire a elevilor din școlile de mecanici-tractoriști se impune cu necesitate lichidarea cît mai grabnică a tuturor lipsurilor care persistă în activitatea acestor școli.

In vederea îmbunătățirii muncii școlilor de mecanici-tractoriști, Direcției Generale a Rezervelor de Muncă din Ministerul Invățămîntului precum și Ministerului Agriculturii le revine sarcina de a se preocupa mai îndeaproape de înzestrarea acestor școli cu utilajul necesar și de a pune la dispoziție elevilor manuale corespunzătoare.

Pe de altă parte, pentru lichidarea lipsurilor existente în activitatea acestor școli, sarcini importante revin și conducerilor lor, maiștrilor-instructori, profesorilor și elevilor înșiși. Conducerile școlilor trebuie să acorde o atenție mai mare modului cum maiștrii-instructori și profesorii își întocmesc planurile de lecții și își perfecționează în permanență măiestria pedagogică. Instruirea elevilor trebuie să se desfășoare în așa fel încît la absolvirea școlii ei să stăpînească pe deplin elementele predate în școală, să cunoască bine experiența și metodele agrotehnice înaintate.

Ducînd o muncă intensă pentru pregătirea profesională a elevilor, maiștrii-instructori și profesorii au datoria în același timp să desfășoare o largă activitate în rîndurile elevilor în vederea întăririi educației acestora în spiritul moralei comuniste. Viitorii absolvenți ai școlilor noastre de mecanici-tractoriști trebuie să devină adevărați militanți, propagandiști activi în rîndurile țărănimii muncitoare pentru colectivizarea agriculturii.

Luptînd cu toată priceperea noastră pentru îmbunătățirea învățămîntului teoretic și practic al elevilor, dînd agriculturii noastre tractoriști cu o înaltă calificare în muncă, luptăm pentru traducerea în viață a Hotărîrilor Plenarei din august 1953 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, pentru înflorirea patriei noastre și ridicarea nivelului de trai al poporului.

# De ce răcoritoarele sînt uneori calde

*Unele unități ale Trustului de Alimentație Publică nu și-au aranjat turele de lucru în așa fel ca să fie cineva la primirea gheței.*




**ORA 5 DIMINEAȚA: A sosit ghiața. ORA 7½ DIMINEAȚA: A sosit responsabilul.**

Desen de ROSS

# Ultimul examen

A ieșit din clasă, a închis ușa și s-a rezemat de peretele coridorului, ștergîndu-și cu batista cîteva broboane de sudoare de pe tîmple. A rămas așa, respirînd greu. Strîngea între pleoape o bucurie sau poate o adîncă neliniște.

Ultimul răspuns, ultimul examen, ultima zi de școală. Ce se va întîmpla de acum? Blaj Ion are 18 ani. A trecut examenul de absolvire a școlii pedagogice. Are și locul de muncă repartizat. Va fi învățător în satul Vărmaga, satul lui de baștină.

★

Vărmaga. Satul cu casele adunate în fundul unei văi adînci, ca niște bolovani albi rostogoliți de pe munte, în care oamenii au trăit ca sălbăticiunile, sat care se dezmorțește acum ca un voinic ce-și trozneste oasele după un somn greu. Satul din care acum patru ani un țăran își ducea de mînă copilul spre oraș la învățătură, ca să se întoarcă în sat om cu carte, dascăl, să ia de la oraș lumină și s-o aducă și în Vărmaga.

Și iată că Blaj Ion e acum dascăl. Se va duce în Vărmaga să le deschidă oamenilor capul. Cum o să-și ducă munca? Iși amintește o întîmplare de acum cîțiva ani cînd se dusese acasă în vacanță. Intr-o zi a auzit-o pe maică-sa văitîndu-se că de uritul puilor care intră mereu în grădină s-ar duce la capătul pămîntului.

— Care capăt al pămîntului mamă? a întrebat-o el.

— Acolo unde se termină...

— Păi matale nu știi că pămîntul e rotund și că n-are nici un capăt?

Bătrîna Terezia l-a privit uimită.

— Da mamă, savanții au dovedit științific că...

Și a vorbit bătrînei despre Giordano Bruno, despre Copernic, despre sistemul solar. Bătrîna însă, după o oră de ascultare mută i-a răspuns că n-a înțeles nimic și că trebuie să alerge să gonească puii din grădină.

Așa că nu-i de loc ușor să faci pe oameni să înțeleagă lumea cu rosturile ei. In Vărmaga oamenii mai au mult de învățat. In sat nu este cămin cultural, școala are numai două încăperi scunde...

Cum are să se descurce el noul învățător, prin ce mijloace are să-și împrăștie în sat cunoștințele? Se va mărgini doar la școală, doar să învețe copiii? Cum rămîne atunci cu cei care încă nu știu să-și lucreze pămîntul cum trebuie? Iar mama lui bătrîna Terezia ca și toți ceilalți de vîrsta ei din sat, vor crede mai departe că pămîntul este drept ca o placă?

Ce măreț este să te știi chemat la rezolvarea acestor probleme! Ce uriaș lucru e să te știi învățător într-un sat ca Vărmaga!...

In viitor Vărmaga va trebui să aibă un cămin cultural frumos, o stație de radioamplificare, lumină electrică, o școală nouă, luminoasă, mare și oameni noi cu alte păreri despre lume, despre viață, va trebui să ia ființă o gospodărie colectivă, va trebui...

★

Aproape amețit Blaj Ion își șterge sudoarea de pe frunte.

A tresărit. Se uită în lungul coridorului. Un coleg a trecut pe lîngă el și Blaj l-a oprit:

— Ascultă n-ai văzut-o pe Iovan.

— Ba da, e la colțul roșu.

A dat fuga și a chemat-o afară, i-a vorbit cu sufletul la gură despre tot ce gîndise cu cîteva minute înainte. Aștepta de la Paulina, de la prietena lui, un sprijin, o îmbărbătare.

— Mi-ai spus cîndva că n-o să ne despărțim niciodată, că o să mă urmezi ori unde m-aș duce.

— Da, așa-i!

— Atunci, atunci vii cu mine Paulina? Să fim amîndoi învățători la Vărmaga, sînt două posturi libere acolo.

— Mă mai întrebi Nelule.

— Atunci vii! Ah...

Blaj a întins brațele dar și le-a lăsat repede în jos. Pe coridor erau mai mulți elevi.

— Ce frumoasă va fi Vărmaga noastră! Mă auzi tu Paulina? Noi încă n-am dat ultimul examen.

★

Absolvenții Școlii pedagogice mixte din Deva, Blaj Ion și Iovan Paulina au fost repartizați ca învățători în satul Vărmaga, raionul Ilia.

**MIHAI CARANFIL**
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

Roman științifico-fantastic de I. M. ȘTEFAN și RADU I. NOR

# Drum printre aștri

## XII. Intoarcerea pe Pămînt

**Părăsind planeta Marte, călătorii ajung din urmă asteroidul „Copernic" pentru a-și continua expediția.**

**Ei efectuează studii interesante cu privire la natura asteroizilor, foarte numeroși în această zonă. Apoi parcurg un roi extradens de meteoriți care pricinuiesc stricăciuni instalațiilor.**

**„Copernic" se apropie din nou de Pămînt.**

**Ciocnirea cu o cometă al cărei curs a fost deviat de puterea de atracție a lui Jupiter, provoacă însă o adevărată catastrofă. Majoritatea instalațiilor și rachetele expediției sînt distruse, ceea ce pune pe astronauți în imposibilitatea de a se reintoarce pe Pămînt.**

**Cu mare greutate reușesc să improvizeze o instalație de radio-emisie, fără însă a putea pune la punct aparatul de recepție. Transmit nenumărate mesajii prin care cer ca o rachetă să fie trimisă spre asteroid cînd acesta va ajunge în punctul de apropiere maximă de Pămînt — pentru a-i lua.**

Astronauții erau adunați în camera cea mare. Matei, care nu reușise să doarmă toată noaptea, avea fața tristă.

— Prieteni, începu el, vestea pe care v-o dau nu este îmbucurătoare. Copernic a trecut acum șapte ore și 36 de minute de punctul apropierii sale maxime de Pămînt și ajutoare încă nu ne-au sosit.

— Fiecare ceas care trece ne îndepărtează cu peste o sută de mii de kilometri de pămînt, completă Scarlat. Participăm fără să vrem la încă o călătorie interplanetară a asteroidului. Și partea proastă este că nu avem condiții favorabile pentru călătorie. Știți doar în ce stare se găsesc instalațiile noastre!

— Nici hrana nu ne va ajunge pentru mult timp. Alimentele concentrate sînt pe sfîrșite, spuse abătut Dincă.

Se strînseră cu toții în jurul pînzei difuzorului aparatului de radiorecepție, ascultînd cu mare încordare.

Un timp, în încăpere nu se auzi decît zumzetul sîcîitor al paraziților.

Aurelian Dobre întrerupse primul tăcerea. Glasul său răsuna hotărît.

— Chiar dacă ne îndepărtăm de Pămînt, mai există speranța că vom fi ajunși din urmă. Dacă apelurile noastre au fost recepționate, sînt sigur că vor veni să ne salveze.

— Și eu sînt de aceeași părere! observă Virgil Cernat.

— Chiar dacă nu au fost recepționate, interveni Ana, am certitudinea că va fi trimisă o navă cosmică ca să ne scoată din impas. Știm doar că expediția a stat în centrul atenției întregii omeniri.

— Dar cum de n-au venit încă? Aceasta este problema, interveni Scarlat. De ce au pierdut ocazia cea mai favorabilă?

Alte două zile trecură, fără ca ceva nou să intervină. — După calculele astronauților, Copernic era acum la o distanță de aproape șase milioane de kilometri de Pămînt. Aparatul de recepție, spre care se îndreptau toate speranțele, rămăsese mut. Treceau ore lungi de așteptare chinuitoare.

In cea de a treia zi, neliniștea deveni și mai apăsătoare. Cercetătorii își petreceau cea mai mare parte din vreme strînși în jurul aparatului de radio. Priveau pînza albastră a difuzorului și nu știau ce să mai creadă. Afară de un hîrîit surd, nu se auzea nici un sunet.

La un moment dat, inginerul Cernat provocă o discuție.

— Nu înțeleg! Categoric nu înțeleg. Apropierea lui Copernic de Pămînt a fost în mod cert observată de pe Hepta. Eu sînt convins că și apelurile noastre au fost auzite, căci aparatul de emisie este în perfectă stare de funcționare. Atunci cum de n-au venit? De ce n-au venit?

— E de neînchipuit să nu se fi făcut totul pentru salvarea noastră, interveni și Dobre. Momentul apropierii maxime de Pămînt a trecut doar de trei zile.

— Mai exact, de trei zile, cinci ore și 11 minute, preciza Scarlat. Și aceasta nu numai după calculele mele proprii, ci și după acelea efectuate înainte de decolarea noastră de pe Pămînt și confirmate în tot timpul călătoriei de stația de pe satelitul artificial.

— Oare la această distanță mai putem fi prinși din urmă de o rachetă? întrebă Precup cu vocea nesigură. Ce părere aveți, tovarășe Butaru?

Matei nu se hotărî să vorbească decît după o lungă, o lungă pauză.

— Dragii mei, nu-mi vine ușor să vă împărtășesc părerea mea, dar cred că am datoria s-o fac. Nu cred că mai putem fi ajunși.

Atmosfera din cameră îi devenise inginerului Cernat dintr-odată de nesuportat. Se simțea strîmtorat de pereții aceștia groși și netezi de metal. Avea o nevoie fizică să iasă la suprafață, să privească depărtările nemărginite ale spațiului astral. Iși puse costumul de protecție și porni spre camera-ecluză. Dar nu ieșise decît de cîteva clipe, cînd deodată se auziră zgomote de pași și ușa zbură în lături. In pragul ei se ivi trupul vînjos al inginerului. Cu mișcări repezi, își desfăcu globul străveziu. Fața îi era răvășită și ochii lui albaștri străluceau.

— Tovarăși... o rachetă se apropie de noi. Am văzut-o cu ochiul liber... peste cîteva clipe va ateriza.

Cuvintele sale avură efectul unei explozii. Astronauții săriră în picioare. Strigau, rîdeau, se îmbrățișau, ca ieșiți din minți.

— Sîntem salvați! Repetau mereu aceste cuvinte.

Imbrăcară cu o iuțeală nemaivăzută costumele. Se îmbulzeau acum la poarta camerei-ecluze ca niște copii care se grăbesc să iasă pe ușa clasei, în recreație.

Afară, pe suprafața asteroidului, era zi, o zi luminoasă, care contrasta ciudat cu cerul de piclă.

Racheta se desena argintie pe bolta întunecată, devenind din ce în ce mai mare.

O sorbeau din ochi și inimile le bateau cu putere în piept.

Trecură cîteva minute, lungi ca veacurile.

Corpul zvelt al navei astrale ajunse deasupra lui Copernic. Incet, racheta urmată de două nave radioghidate se așeză pe suprafața colțuroasă a asteroidului.

Astronauții o înconjurară.

Ușa se deschise și pe scară apăru un om îmbrăcat într-un costum de protecție. Prin coiful transparent putură să-i vadă chipul. Era inginerul Arunian.

Cîteva clipe mai tîrziu, în camera cea mare a adăpostului, astronauții strîngeau în brațe pe salvatorii lor. Intrebările și răspunsurile curgeau de o parte și de alta. Toată lumea vorbea atît de tare, încît abia reușeau să prindă frînturi de fraze.

— Liniște, tovarăși, liniște. Altfel e cam greu să vă explicăm toate, spuse unul dintre noii veniți.

— Adevărat, interveni și Matei — Spune-ne dumneata, tovarășe Arunian ce s-a întîmplat.

Puțin mai tîrziu, învățatul sovietic își începu povestirea.

— După ciocnirea cu cometa, am fost cîteva luni foarte îngrijorați. Apoi a venit primul vostru mesaj.

— Va să zică l-ați recepționat! îl întrerupse radiotelegrafistul.

— In cele mai bune condiții. Deși am întărit la maximum emisiunea, nu am reușit însă să vă facem să o recepționați. Eram cu atît mai mîhniți de acest lucru, cu cît voiam să vă comunicăm o veste deosebit de importantă.

— Lasă asta pentru mai tîrziu, tovarășe Arunian, spuse nerăbdător, Dobre. Mai bine zi-ne cum se explică întîrzierea aceasta de peste trei zile.

— Tocmai despre asta vroiam să vă vorbesc. Intîrzierea nu a fost a noastră, ci... a asteroidului. Abia peste o oră Copernic va atinge punctul de apropiere maximă de Pămînt.

Surprins, Scarlat îl opri.

— Cum vine asta? Nu mai înțeleg nimic. Oare am uitat tehnica celor mai elementare calcule? Un asteroid ce nu-și respectă durata de rotație în jurul Soarelui, durată care de milioane de ani este aceeași?

Inginerul Arunian răspunse:

— Șocul colosal al ciocnirii voastre cu cometa a modificat ușor orbita și condițiile deplasării planetei pitice. De aceea, Copernic a ajuns în apropierea Pămîntului mai tîrziu decît era prevăzut inițial.

— Cum de nu ne-am gîndit imediat la această posibilitate? exclamă Matei.

— Și acum, să vă povestesc ceva despre acțiunea de salvare, continuă învățatul sovietic.

De îndată ce s-a aflat de apelurile voastre, centrul de construcție al rachetelor cosmice din Moscova ne-a pus la dispoziție aceste trei nave.

— De ce trei? Una nu era oare suficientă? se miră inginerul Cernat.

— Pentru planurile noastre, nicidecum. Una dintre rachete va transporta spre Pămînt pe tovarășii Butaru, Precup, Cernat, Ana Grigoraș, Sabina Turcu și Dincă, iar celelalte două ne vor fi necesare nouă, celor care am venit de pe Hepta și tovarășilor Dobre și Scarlat... pentru cea de a doua călătorie pe asteroid, pe care o vom face împreună, în decursul unei perioade de încă un an.

— Cum? Matei, năucit, își roti privirea de la unul la altul. Dumneata, tovarășe Dobre, și dumneata, tovarășe profesor, ați luat vreo hotărîre? Cînd asta? Eu nu știu nimic!

Toate privirile se îndreptară spre Dobre și Scarlat.

Bătrînul biolog stătea cu privirea îndreptată spre podea și un simțămînt de jenă îi urcase sîngele în obraz.

— E momentul să trec la mărturisiri complete, spuse el încet. O recunosc deschis. Eu, în înțelegere cu Scarlat am transmis o radiogramă...

Ascultă-mă! Matei! Bănuiesc că la început nu mă vei înțelege și, mai ales, că nu mă vei aproba. Dar hotărîrea e luată. Știi prea bine că o parte a materialului documentar cules cu atîta trudă s-a pierdut.

Multe din plantele de pe Venus le-am aruncat cu propria mea mînă, pentru a putea străbate cu „Pescărușul" bariera atmosferei. Cele aduse de pe planeta Marte au fost distruse în timpul ciocnirii cu cometa. S-a pierdut material geografic, geologic, fizic. Pe lîngă aceasta, abia acum îmi dau seama cîte am omis în cercetările noastre.

De aceea, m-am decis încă mai de mult să nu părăsesc asteroidul. Tovarășul Scarlat, mînat de interese științifice asemănătoare cu ale mele, s-a hotărît să mă însoțească.

Scarlat făcu un pas înainte și privi liniștit spre grupul tovarășilor săi.

— Vă mirați de hotărîrea mea? Nu aveți nici un motiv. Tocmai fiindcă mi-am dat acum pe deplin seama de uriașa valoare a expediției noastre interplanetare, nu vreau să închei înainte de a lămuri problemele pe care am început să le cercetez.

Aurelian Dobre se apropie de Scarlat și îi puse cu un gest afectuos mîna pe umăr:

— Iată un om cu care mă voi înțelege de acum înainte de minune, spre folosul științei.

★

Cernat conducea racheta. Printr-un ochean el reuși să zărească cosmodromul.

— Peste trei minute aterizăm pe Pămînt, anunță inginerul. Matei Butaru deschise emoționat caietul de bord al rachetei. Privirile îi căzură pe prima pagină a caietului unde erau înscrise cuvintele profetice ale marelui savant rus Țiolcovschi: „Omenirea nu va rămîne veșnic pe pămînt: în goana după lumină și spațiu, ea se va strecura întîi timid dincolo de limitele atmosferei, iar apoi va cuceri întreg spațiul din jurul soarelui... Ca baze interplanetare vor servi asteroizii, care rătăcesc prin sistemul nostru solar".

Ce viziune înaripată, plină de adevărul previziunii științifice, gîndi Matei.

Astronomul închise caietul de bord.

Racheta străbătu, asemenea unui fulger, un nor cenușiu. In aparatul de radio se auzeau acum cîntecele închinate marii victorii a astronauților, transmise de toate stațiile de radio de pe Pămînt.

**Ziarul nostru publică astăzi cel de al XII-lea și totodată ultimul fragment din romanul științifico-fantastic „Drum printre aștri" de I. M. Ștefan și Radu I. Nor.**

**Fragmentele publicate pînă în prezent au fost primite cu interes de tineret, care este atras de acest gen de literatură. Dovada o constituie numeroasele scrisori trimise de tineri redacției noastre — tineri din toate colțurile țării și de profesii diferite, — în care ei ne comunică că au urmărit fragmentele publicate și pun, totodată, diferite întrebări în legătură cu acțiunea romanului.**

**Firește că literatura științifico-fantastică, spre deosebire de restul literaturii, își are specificul ei. Ea aruncă o punte în viitor deschizînd cititorilor o poartă prin care să vadă unde ar putea să ajungă oamenii cu ajutorul științei. Astfel, acest gen de literatură pe lîngă că dă cititorilor imaginea dezvoltării științei actuale și perspectivele dezvoltării ei în viitor, este un puternic imbold pentru tineret de a se avînta cu dragoste și entuziasm în diferite domenii de cercetare științifică, de a lupta și mai dîrz pentru construirea lumii noi în care se pot realiza cele mai îndrăznețe visuri.**

**Romanul științifico-fantastic „Drum printre aștri", se bizuie pe cuceririle științei și tehnicii înaintate sovietice puse în slujba asigurării păcii și unei vieți tot mai fericite a oamenilor.**

**Călătoria interastrală care formează subiectul romanului nu a avut loc încă, dar astăzi se poate afirma că o astfel de călătorie nu este un vis utopic. De pildă, recent, acad. A. Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S. a arătat că știința a atins un asemenea nivel de dezvoltare, încît trimiterea unui stratoplan în lună și crearea unui satelit artificial al pămîntului au devenit realizabile.**

**De asemenea, astăzi, știința are posibilitatea de a trimite în spațiul cosmic rachete fără oameni pe bord, dirijate de la distanță. Constructorii sovietici elaborează proiectele unor nave cosmice, iar biologii studiază efectele posibile ale zborului interplanetar asupra oamenilor, condițiile de alimentare cu oxigen, apă, hrană etc. și de apărare a lor împotriva frigului cosmic. Toate acestea dovedesc actualitatea problemelor cuprinse în romanul științifico-fantastic „Drum printre aștri".**

**Tinerii cititori ai ziarului nostru care au urmărit cu interes fragmentele din roman publicate, vor avea posibilitatea în curînd că citească întregul roman, care va apare în „Editura Tineretului" a C.C. al U.T.M. Citirea întregului roman, care are o acțiune unitară, va mări desigur interesul tineretului pentru literatura științifico-fantastică. Pînă la apariția romanului, redacția ziarului nostru, cît și „Editura Tineretului" așteaptă din partea tinerilor părerile lor asupra fragmentelor apărute în „Scînteia tineretului".**

Viața U.T.M.

# Impotriva formalismului, pentru o muncă vie, creatoare, de conținut

## Pe marginea conferinței organizației regionale U.T.M. Suceava

Programul de măsuri economice elaborat de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 și hotărîrea plenarei a X-a a C.C. al U.T.M. a insuflețit și tineretul din regiunea Suceava, mobilizîndu-l la aplicarea lor în practică. Atît darea de seamă cît și discuțiile purtate în conferința organizației regionale U.T.M. Suceava au scos în evidență unele realizări obținute de tinerii din regiune.

Peste 14.000 tineri au fost antrenați în întreceri socialiste, numărul fruntașilor în producție depășind cifra de 2.000. Activitatea celor 406 brigăzi de producție și a celor 103 posturi utemiste de control a fost mult mai rodnică datorită aplicării pe scară tot mai largă a metodelor de muncă sovietice și ale fruntașilor noștri.

De asemenea au fost relatate unele succese obținute de tinerii din sectorul socialist și individual al agriculturii. Pentru repararea la timp și în bune condițiuni a mașinilor și tractoarelor în S.M.T.-urile și G.A.S.-urile din regiune, au fost reorganizate brigăzile de producție și create altele noi. Zeci de tineri tractoriști au răspuns chemării la întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist", efectuînd lucrări de bună calitate. La S.M.T. Săveni printre tinerii fruntași se numără și tractoristul Petrușca Vasile care a realizat și depășit planul în proporție de 426 la sută.

Ca rezultat al muncii politice desfășurate de către organizațiile de bază U.T.M. numai în cursul anului 1954, 170 utemiști împreună cu familiile lor au făcut cereri pentru a intra în gospodării colective și întovărășiri agricole.

Din discuțiile purtate în conferință și mai puțin din darea de seamă au reieșit marile posibilități pe care le oferă regiunea Suceava pentru creșterea animalelor. La chemarea pe țară pentru titlul de cel mai bun îngrijitor de animale lansată de utemistul Găleș Ioan de la G.A.S. Cuejdiu-Suceava au răspuns numeroși tineri din regiune. Inițiatorul acestei chemări — a arătat în cuvîntul său delegatul Andrei Nicolae — a realizat deja 21.000 litri lapte din cei 29.000 litri cît și-a luat angajamentul să obțină pînă la sfîrșitul anului.

In cadrul conferinței au fost arătate și alte aspecte ale muncii organizațiilor U.T.M. din regiune. Participarea celor peste 13.000 tineri în echipele culturale cu prilejul celui de al III-lea concurs pe țară al căminelor culturale, antrenarea a peste 31.000 tineri la spartachiada satelor, reflectă entuziasmul tinerilor în muncă.

Vorbind de antrenarea tinerilor în munca de folos patriotic, tov. Gavril Vasile din comuna Dolhești raionul Fălticeni a relevat contribuția organizației U.T.M. la construirea prin autoimpunere a căminului cultural din comună.

Mulți au fost delegații care au luat cuvîntul în cadrul conferinței și au arătat succesele obținute de organizațiile U.T.M. din fabrici, sate, școli. Ei au analizat însă și lipsurile care s-au manifestat în munca organizațiilor U.T.M. din regiunea Suceava și au propus soluții pentru lichidarea lor.

Totuși nu pot fi considerate pe de-antregul satisfăcătoare discuțiile purtate în conferință, nivelul la care au fost discutate problemele.

Dacă e să ne oprim asupra celor mai caracteristice lipsuri din munca organizației regionale U.T.M. Suceava, rămîn de discutat două probleme: munca de suprafață în care conținutul este înăbușit de hîrțoage și muncă zgomotoasă de paradă — aceasta-i prima problemă.

Ni se pare caracteristic următorul fapt. După o intervenție bine gîndită, în cursul căreia a discutat aspecte de conținut ale muncii, delegatul Caba Vasile, din activul comitetului raional Darabani, a încheiat astfel: „De unde se trag lipsurile noastre? In primul rînd din faptul că nu informăm la timp comitetul regional despre munca noastră și despre aplicarea hotărîrilor luate".

Nimeni nu poate nega importanța legăturii strînse cu organul superior, importanța controlului și a ajutorului în muncă.

Dar să vezi cauzele lipsurilor în întîrzierea unor rapoarte, nu înseamnă să susții înlocuirea muncii creatoare cu o activitate funcționărească, birocratică?

Dealtfel tonul analizei de suprafață s-a făcut simțit și în darea de seamă a comitetului regional.

Astfel darea de seamă a acordat multă atenție muncii în sectorul industrial, citind cifre și nume de fruntași, autotămîind organizația regională, dar a neglijat sectorul forestier și a tratat nesatisfăcător probleme importante pentru regiunea Suceava: lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii și dezvoltarea sectorului zootehnic.

Discuțiile n-au remediat decît în parte această lipsă.

Cu privire la prezentarea de paradă făcută cu fruntașii în producție, delegatul Iancu Dumitru a adus în discuție un fapt semnificativ.

Tovarășa Simion Elena, a arătat el, fruntașă în întrecerea socialistă, în loc să fie ajutată să-și perfecționeze mereu metodele de muncă, să extindă metodele sale, să crească noi fruntași, a fost folosită mai mult ca membră în diferite prezidii. Acum tovarășa Simion a rămas în urmă și s-a culcat pe laurii succeselor trecute.

Procedînd în multe alte cazuri la fel, organizația regională U.T.M. Suceava a neglijat munca de conținut cu masele largi de tineri. Ca rezultat, se obțin cifre pentru rapoarte, dar nu se obține o largă și satisfăcătoare mișcare pentru ridicarea producției și productivității muncii, pentru economii, pentru maxima folosire a rezervelor interne, pentru calitate.

Cu privire la munca în agricultură, conferința a scos la iveală că mai există tineri codași în gospodăriile de stat și colective, că organizațiile de bază U.T.M. nu sînt încă îndeajuns de combative, că mai ales în sectorul individual, realizările sînt mult sub nivelul cerințelor.

Merită atenție, legat de această problemă și de altele, intervenția delegatului Alupoaiei, prim-secretar al comitetului raional U.T.M. Botoșani.

Se știe că Botoșani este un raion agricol, în care transformarea socialistă a satului ridică multe probleme complicate în fața activiștilor. Dar despre ce a vorbit delegatul Alupoaiei? El a criticat mai întîi, pe bună dreptate, biroul comitetului regional pentru formalism în muncă. Apoi, cu toată seriozitatea, a discutat despre un cristal spart în sediul raional, pe care nu se știe cine-l va plăti, despre prevederile bugetare la consumul de electricitate în sediu și despre folosirea telefonului. Cum s-ar zice, satul arde și primul secretar se piaptănă.

Poziția tovarășului Alupoaiei nu poate fi pusă numai pe seama pregătirii neserioase a intervenției sale. Aici este vorba despre aceiași racilă păcătoasă, care trebuie pur și simplu stirpită: atitudinea superficială față de problemele care ne stau în față.

Darea de seamă a arătat că anul acesta printre elevii din regiune, sînt mulți corigenți și repetenți. La conferință s-a arătat că elevele unor școli din Botoșani au fost mobilizate la muncă voluntară în plină sesiune de examene. Oare nu-i aceasta mai important de analizat decît depășirile de cîțiva lei la bugetul telefonului, pe care tovarășul Alupoaiei le poate curma și singur, mergînd mai des pe teren?

Analizînd munca de educație comunistă a tineretului conferința regională a scos și aici la iveală manifestările profund dăunătoare ale aceleiași atitudini birocratice, înțepenite, formale. Pe bună dreptate a criticat darea de seamă faptul că în raionul Săveni 18 cercuri politice s-au închis înainte de vreme din lipsa de atenție a comitetului raional. Pe bună dreptate au criticat numeroși delegați faptul că propagandiștii se recrutează uneori la întîmplare (într-o organizație de bază a fost recrutată propagandistă o tînără semi-analfabetă) ca și faptul că de multe ori tinerii sînt înscriși din oficiu în formele de învățămînt politic.

Este lesne de înțeles de ce au fost posibile asemenea situații, dacă ținem seama de numai două exemple, oferite de conferință:

Delegatul Axinte Mircea, prim-secretar al comitetului raional U.T.M. Cîmpulung, a discutat „combativ" despre învățămîntul politic, în cursul unei interminabile intervenții pe care a încheiat-o (totuși) cu un atac împotriva... palavragiilor.

Mai apoi conferința a fost informată că tov. Axinte n-a frecventat nici o formă de învățămînt politic, ca și tov. Dumitrache Nicolaie, secretar al comitetului regional, ca și alți activiști cu munci de răspundere.

Organizarea muncii de educație comunistă a tineretului nu se reduce însă numai la formele învățămîntului politic. In cele mai diferite împrejurări ale vieții de toate zilele, trebuie să acționeze influența hotărîtoare a organizațiilor U.T.M., în slujba creșterii unui tineret nou, devotat patriei și partidului nostru, cu o înaltă ținută morală, cu o cultură cuprinzătoare.

Cu îndreptățită mînie a criticat delegatul Șerbănescu pasivitatea comitetului raional U.T.M. Rădăuți față de actele de indisciplină ale tinerilor de la S.M.T. Rădăuți.

Nici o cifră, din nici un raport nu va putea scuza organizația regională U.T.M. de existența buruienii misticismului și superstițiilor în raioanele Suceava și Rădăuți.

A duce o muncă plină de conținut, a arătat conferința, înseamnă a te preocupa în permanență de sarcinile mari ce stau în fața întregului nostru popor — înseamnă a educa tineretul în spiritul luptei pline de abnegație pentru cauza construirii socialismului.

Dar cum se poate că în ciuda ajutorului permanent primit din partea organizației regionale de partid și deși are forțe puternice, organizația regională U.T.M. Suceava a rămas, în unele domenii, în urma vieții?

Aceasta-i a doua mare problemă pe care conferința, prin însăși desfășurarea ei, a lămurit-o. Este vorba de aceea că arma de preț a criticii și autocriticii a ruginit în sediile frumos pavoazate ale organizației regionale U.T.M. Suceava.

Iată ce s-a petrecut la conferință.

Secretarul comitetului regional, tovarășul Vlad Nicolae, criticat și în darea de seamă și în discuții pentru metode de muncă incompatibile cu organizația noastră, primește cuvîntul.

Tovarășul Vlad se suie la tribună, își face o autocritică de-o frază și apoi începe să „tragă" în dreapta și în stînga.

Nici rechemat la ordine de conferință, tov. Vlad n-a fost în stare să-și facă o autocritică serioasă.

Bineînțeles că nu metodele tov. Vlad au ținut în loc munca organizației regionale. Dar dacă comitetul regional n-a fost în stare, de-a lungul unui an întreg, să-l facă măcar să-și recunoască cinstit greșelile, atunci cum stăm cu arma criticii? Și nu devine oare de înțeles de ce numeroase lipsuri s-au menținut vreme îndelungată?

Un alt exemplu.

Delegatul Gemănaru, din activul regional, critică în intervenția sa, un secretar de comitet raional. Tunete și fulgere, nu alta. Două minute mai tîrziu, tov. Gemănaru critică munca tovarășului Piucă Petre, prim-secretar al comitetului regional. Alt ton, alt limbaj, nici o lipsă concretă. Criticase, pare-se numai pentru a putea spune „avem încredere că", sau „capacitatea sa"...

Critica nu-i cameleon, să-i schimbi culoarea după funcția celui de care vorbești — și nici o armă de pe timpul lui Ștefan cel Mare, ca s-o punem la muzeul comitetului regional U.T.M. din cetatea de scaun a Sucevei. Foarte bine s-au orientat acei delegați care-au combătut cu tărie lipsurile, fără a ține seama de persoane, dovedind — tocmai prin aceasta — că-și stimează tovarășii lor cu munci de răspundere.

Invățămintele trase din conferință pe această linie, trebuie să servească unei cotituri în viața întregii organizații regionale și mai ales a activelor regional și raionale.

Conferința a cerut noului comitet regional U.T.M să pună cu hotărîre capăt superficialității în muncă, metodelor birocratice și să-și concentreze toate forțele asupra muncii de conținut, muncii vii, creatoare în rîndurile tineretului din regiune.

EUGEN MANDRIC
LUCREȚIA SIMIONESCU

PE URMELE SCRISORILOR NEPUBLICATE

## Vinovații și-au primit pedeapsa

De multe ori, cetățenii din comuna Budești și-au manifestat nemulțumirea față de felul cum se poartă cu ei Ion Constantinescu, responsabilul morii și presei de ulei „Steaua Roșie" din această comună. In felul acesta glăsuia scrisoarea unui corespondent voluntar trimisă redacției noastre. El arăta în continuare că, atunci cînd țăranii muncitori veneau în biroul responsabilului morii pentru a-i cere unele lămuriri, el le răspundea în mod necuviincios, pe unii dîndu-i chiar afară din birou.

Deși știa bine că unii țărani muncitori vin de la depărtare mare pentru a măcina la această moară, totuși, dacă vreunul se întîmpla să vină cu cîte un sac sau doi în plus, el refuza să mai macine și astfel omul se vedea nevoit să plece cu sacii înapoi. Așa a procedat și cu țăranul muncitor Bujor Gheorghe, din comuna Făurei, comună aflată la aproape 60 de kilometri de comuna Budești.

Redacția ziarului nostru a trimis organelor în drept scrisoarea corespondentului spre a cerceta cazul și a lua măsuri. Și într-adevăr, comitetul raional de partid Oltenița, unul din organele sezisate, ne răspunde că cele semnalate de corespondent sînt reale.

Cu prilejul cercetărilor efectuate s-a mai constatat că responsabilul morii, Ion Constantinescu, cît și Rapiță Gheorghe, morar și Vlădeanu Vasile, referent cantaragiu, s-au făcut vinovați de mari abuzuri, însușindu-și sub diferite forme, unele bunuri ale morii.

Pentru aceste abateri, ei au fost scoși din muncă, întocmindu-li-se, în același timp și acte de dare în judecată.

## Cu pungășii... nu merge

„La noi în Blejești există o cooperativă al cărui gestionar este Paul Graure. Multe pungășii a mai făcut acesta de cînd i s-a încredințat munca de gestionar.

Nu de mult la cooperativa noastră a sosit pește. In fața cooperativei s-au strîns mulți cumpărători.

Ce și-a zis atunci Paul Graure: sînt cam mulți... și o să meargă. Ia să-mi aranjez cîntarul. A început vînzarea. La fiecare cantitate de pește pe care o distribuia sustrăgea mai bine de un sfert din marfă. Cînd unul dintre țăranii muncitori a mers ca să verifice cît pește i-a dat, a constatat că în loc de 3 kg. cît plătise a primit numai 1,600 kg."

Astfel ne-a scris un corespondent voluntar al ziarului nostru.

Sezisarea a fost înaintată spre cercetare U.R.C.A.D.-ului Vida. După constatările făcute pe teren, s-a dovedit că cele semnalate sînt reale.

Pentru faptele sale nedemne Paul Graure a fost destituit din funcția ce o deținea.

## Studenții ieșeni în vacanță

După un an de muncă rodnică, studenții ieșeni se bucură de o vacanță plăcută. Un număr de peste 1000 de studenți din cele cinci institute de învățămînt superior din localitate își vor petrece anul acesta vacanța în cele mai frumoase stațiuni balneo-climaterice din țară.

Numai de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" vor pleca la munte și la mare pentru odihnă și tratament un număr de 252 studenți. De curînd, au plecat în tabăra de la Brădet, regiunea Pitești, 112 studenți, printre care studenții fruntași la învățătură Ștefan Oprea de la Facultatea de filologie, Gh. Roman de la Facultatea de matematici, și alții. Mulți alți studenți au plecat în stațiunile Vasile Roaită, Mamaia, Lacul Roșu și Poiana Țapului.

Pentru studenții din localitate și cei care vor rămîne în Iași pe timpul verii a fost inaugurat în ziua de 6 iulie clubul studențesc central. Clubul este înzestrat cu săli spațioase pentru festivaluri și reuniuni tovărășești, cu o bibliotecă care cuprinde peste 2000 de cărți de literatură și știință, precum și diverse materiale sportive. In programul clubului s-au prevăzut întîlniri cu fruntași în producție, artiști și scriitori, precum și organizarea de excursii în diferite regiuni ale țării.

# Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P. Ungare în R.P. Romînă a prezentat scrisorile de acreditare

In urma ridicării la rangul de Ambasadă a Legației R. P. Ungare la București, Ambasadorul Extraordinar și Plenipotențiar al R. P. Ungare în R. P. Romînă, Laszlo Pataki, a prezentat la 9 iulie a. c. scrisorile de acreditare Președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza.

La solemnitate au participat: Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., Gheorghe Marussi, locțiitor al secretarului Prezidiului Marii Adunări Naționale, Dionisie Ionescu, directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Crișan Ionel, director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe și Ion Vrabie, directorul Cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Ambasadorul R. P. Ungare a fost însoțit de: primul secretar György Kalmár, consilierii comerciali István Erdei și Gyorgy Gábor Fenyves și atașații Jeno Gyorgy, Sándor Hajnal și József Biró.

Prezentînd scrisorile de acreditare, Ambasadorul R. P. Ungare a subliniat că eliberarea Ungariei și Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică a creat condiții favorabile, pentru ca cele două popoare să-și ia soarta în propriile lor mîini și să înceapă, cu ajutorul permanent și multilateral al Uniunii Sovietice, construirea bazelor socialismului.

In continuare, D-sa a arătat că poporul maghiar urmărește cu simpatie și dragoste dezvoltarea neîncetată a Republicii Populare Romîne, precum și rezultatele însemnate dobîndite de poporul romîn în domeniul construcției socialiste și apărării păcii. D-sa a arătat că lărgirea legăturilor de prietenie dintre cele două țări are o mare importanță în perioada actuală a construirii socialismului, cînd guvernul R. P. Ungare și guvernul R. P. Romîne iau noi măsuri de mare însemnătate pentru ridicarea nivelului material și cultural al poporului muncitor.

Ambasadorul R. P. Ungare a arătat că hotărîrea guvernului R. P. Ungare și a guvernului R. P. Romîne de a ridica la rangul de Ambasadă Legațiile celor două țări este o expresie vie a dorinței lor de adîncire continuă a colaborării politice, economice și culturale și a ajutorului reciproc dintre cele două țări.

In încheiere, D-sa a urat din partea poporului maghiar prosperitate, fericire și mult succes poporului romîn în munca sa de construire a socialismului.

In răspunsul său, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza, a subliniat că:

„Eliberarea Romîniei și Ungariei din robia fascistă de către glorioasa Armată Sovietică a adus popoarelor noastre adevărata independență națională și le-a deschis calea făuririi unei vieți noi și fericite.

Datorită ajutorului permanent și multilateral al Uniunii Sovietice și colaborării frățești dintre țările de democrație populară, poporul romîn și poporul maghiar, prin munca lor creatoare, au obținut importante succese în construirea bazelor socialismului. Poporul romîn cunoaște și se bucură din toată inima de realizările mari obținute de poporul frate maghiar în lupta pentru ridicarea bunăstării sale materiale și culturale, pentru prosperitatea continuă a Republicii Populare Ungare.

Ridicarea la rangul de Ambasadă a Legației Republicii Populare Romîne din Budapesta și a Legației Republicii Populare Ungare din București este o nouă mărturie a relațiilor strînse de prietenie, existente între țările noastre, relații oglindite în Tratatul de Prietenie, Colaborare și Asistență Mutuală dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Ungară. Lărgirea și adîncirea în toate domeniile de activitate a acestor relații este o contribuție de seamă la lupta pentru întărirea păcii și colaborării internaționale, dusă de întreaga omenire progresistă în frunte cu marea Uniune Sovietică".

In încheiere, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza, a mulțumit Ambasadorului R. P. Ungară pentru urările exprimate și l-a rugat, la rîndul său, să transmită poporului maghiar cele mai bune urări în munca sa de construcție pașnică.

(Agerpres)

SPORT

# Azi va începe întîlnirea internațională de atletism R. P. R. — Elveția

Sfîrșitul săptămînii acesteia este marcat de un eveniment deosebit de important: întîlnirea internațională de atletism dintre reprezentativele R.P.R. și Elveției. Fără îndoială că evoluția atleților elvețieni — care ocupă un loc important în atletismul european — este așteptată cu mult interes de iubitorii acestui frumos sport. Intîlnirea care începe astăzi mai are însă o altă semnificație. Ea constituie un serios examen înaintea campionatelor europene de atletism care se vor desfășura la Berna (Elveția) pe stadionul Neufeld, între 25—29 august a.c.

Privind fișele de performanțe ale atleților elvețieni și romîni, putem întrevedea că întîlnirea atleților elvețieni cu cei mai buni atleți ai țării noastre se va ridica la un înalt nivel și nu e exclus ca multe din rezultatele ce se vor obține să constituie noi recorduri ale țărilor respective.

Răsfoind lista recordurilor atletismului elvețian se poate constata că multe din acestea sînt deosebit de valoroase. Iată recordul Elveției la 100 m. plat băieți este de 10,4 secunde și aparține lui Paul Hänni din anul 1935.

Tot el a alergat 200 m. în 21,2 sec. In prezent, cel mai bun timp pe aceste distanțe aparține sprinterului H. Wehrli care recent a alergat 100 m. în 10,6 secunde și 200 m. în 21,7 secunde.

Recordul elvețian la proba de 400 m. plat îl deține Iosef Steger din 1952 cu timpul de 47,9 sec. Anul acesta Steger a realizat 49,2 secunde pe această distanță.

Iubitorii de atletism vor avea de asemenea ocazia să-i vadă „la lucru" pe recordmanii Heinz Thoet (1500 m. — 3'52"2/10) Auguste Sutter (500 m. — 14'43"6/10) Rudolf Morgenthaler (10.000 m. — 31'12"8/10) G. Stäubli (3000 m. obstacole 9'45") Hans Wahli (1,95 m. înălțime), Roger Vesser (50,97 m. la ciocan), Ed. Balsiger (4,05 m. prăjină), precum și cei doi alergători în proba de 110 m. garduri Bernard și Rost care anul trecut au parcurs această distanță în 14,7 secunde și respectiv 15,1 secunde.

Fără îndoială însă că cel mai valoros atlet elvețian este Fritz Schwab — campion european la 10 km. marș — titlu pe care l-a cucerit la campionatele europene de atletism din anul 1950. In plus, Fritz Schwab a avut o comportare excelentă la olimpiada de la Londra din 1948 — unde a ocupat locul III la 10 km. marș și la olimpiada de la Helsinki unde pe aceeași distanță a sosit pe locul II.

Cele mai bune recorduri feminine ale Elveției sînt cele de la înălțime (1,66 m.) și lungime (5,50 m.) stabilite de atletele Pfening și De Pol.

Dat fiind valoarea atleților oaspeți, cei mai buni reprezentanți ai atletismului nostru vor avea o misiune nu tocmai ușoară. Fără îndoială însă că fruntașii atletismului nostru, vor lupta cu toată ardoarea căutînd să aibe o comportare cît mai frumoasă. Posibilitățile lor sînt mari, așa că ne așteptăm de la ei la rezultate demne de valoare.

Nu trebuie uitat că tabelele cu cele mai bune performanțe din Europa și din lume la proba de săritură în înălțime s-au schimbat în actualul sezon tocmai datorită performanțelor excepționale realizate de maeștrii sportului Ion Soter (2,03 m.) și Iolanda Balaș (1,65 m.). Ilie Savel a reușit în sezonul trecut să se situeze printre primii alergători din lume în proba de 400 m. garduri iar Ion Opriș, Lia Manoliu, Ion Wiesenmayer, Dinu Cristea, Dumitru Constantin, Mircea Dumitrescu, Ioana Luță, Dumitru Bîrdou, Ana Șerban și alții, au realizat în ultimul timp rezultate valoroase.

Ținînd seama de valoarea atleților care se vor întrece în cele două zile de concurs pe Stadionul Republicii din Capitală, fără îndoială că spectacolul atletic va fi deosebit de atrăgător. Amatorii de atletism, vor avea ocazia să-i vadă pe cei mai buni atleți romîni și elvețieni. Nu-i de loc exclus ca multe din recordurile celor două țări să cadă. Cert este că întîlnirea va prilejui o dispută prietenească și va întări legăturile dintre sportivii romîni și elvețieni.

# SPRE SATISFACȚIA CUMPĂRĂTORILOR

Infăptuind hotărîrile plenarei din august 1953 a C.C. al P.M.R., întreprinderile metalurgice și constructoare de mașini dau un nou și puternic avînt producției bunurilor metalice de consum popular.

Anul trecut producția bunurilor metalice de larg consum a atins un nivel de 363 la sută față de realizările din 1948. In anul acesta va fi însușită fabricația unor noi sortimente de o tehnicitate mai înaltă, cum sînt: mașina de măcinat universală (pentru măcinat zahăr, pesmet etc.), separatoare de lapte, mașina de spălat rufe pentru uz casnic, arzătoare de gaz metan etc.

Realizarea acestor sarcini este pe deplin posibilă datorită succeselor repurtate în ultimii ani de această ramură în ridicarea nivelului său tehnic și organizatoric. Nivelul înzestrării tehnice a întreprinderilor constructoare de mașini a crescut în anii puterii populare în mod sistematic. Luptînd consecvent pentru realizarea progresului tehnic, în ultimii ani s-a desfășurat un vast program de mecanizare a muncilor grele și cu volum mare. Indicele de mecanizare a operațiunilor de încărcare-descărcare depășește 50 la sută din totalul operațiunilor respective. La începutul acestui an înzestrarea cu poduri rulante a întreprinderilor noastre a atins un nivel de peste 6 ori mai mare față de anul 1948. In multe întreprinderi constructoare de mașini s-au obținut succese de seamă în ceea ce privește introducerea proceselor tehnologice mai perfecționate și însușirea metodelor înaintate de muncă, ca de pildă numărul muncitorilor care aplică metoda tăierii rapide a metalelor este acum de 3 ori mai mare față de anul 1951.

Constructorii de mașini nu-și fac însă în întregime datoria față de oamenii muncii dacă nu vor obține succese hotărîtoare în direcția îmbunătățirii calității produselor metalice de larg consum. Oamenii muncii sînt îndreptățiți să pretindă bunuri metalice de larg consum frumoase și durabile, corespunzătoare nivelului tehnic înalt pe care l-a atins în anii puterii populare industria noastră.

Multe întreprinderi specializate în producția bunurilor metalice de larg consum, cît și alte întreprinderi din metalurgie și construcții de mașini nu au acordat o mare atenție problemei calității. Numai așa se poate explica faptul că unele articole de lăcătușerie livrate de întreprinderile „Metalica"-București, „11 Iunie" Galați, „Fierarul" din Arad, au prezentat deficiențe în construcția lor, și au o finisare neîngrijită.

Tot așa o serie de vase emailate produse de fabricile „Emailul Roșu"-Mediaș și „1 Septembrie"-Satu Mare au avut emailul neuniform sau sărit în unele părți. In sfîrșit gălețile galvanizate fabricate de „Uzinele Metalurgice Grivița" au prezentat găuri în tablă și cîteodată stratul de zinc era întrerupt.

A sosit momentul să facem o cotitură hotărîtoare în ceea ce privește calitatea bunurilor metalice de larg consum. Trebuie să se înțeleagă că producția destinată oamenilor muncii nu este o producție oarecare. Oamenii muncii cumpără bunurile de consum individual din veniturile bănești obținute pe baza muncii lor în fabrici, uzine, mine, instituții. Este dreptul lor legitim ca, pentru acești bani, să primească produse care să le dea satisfacție, care să le îmbunătățească și să le înfrumusețeze traiul de fiecare zi.

Numeroase și variate sînt formele pe care le îmbracă lupta pentru creșterea calității. In multe întreprinderi metalurgice și constructoare de mașini, s-au luat măsuri pentru îmbunătățirea producției și perfecționarea tehnologică. De asemenea au fost luate măsuri eficace în legătură cu îmbunătățirea documentației tehnice, a prezentării și a ambalajului produselor.

In primele rînduri ale luptei pentru o producție calitativă de bunuri de consum popular, se află tineretul din întreprinderile noastre. Numeroase brigăzi utemiste de calitate și posturi utemiste de control dau pildă de muncă însuflețită pentru respectarea disciplinei tehnologice, pentru reducerea rebuturilor, pentru o finisare și o prezentare atrăgătoare a produselor.

Brigada utemistă nr. 5 de la întreprinderea „7 Noiembrie" din Craiova își face un titlu de mîndrie din faptul că luptă pentru a pune la dispoziție țăranilor muncitori numai greble cu colți de o calitate superioară.

In cinstea zilei de 23 August, în angajamentele luate de utemiștii din diferite întreprinderi, se prevede și fabricarea bunurilor metalice de consum de o calitate superioară, din deșeuri și materiale economisite. Un astfel de angajament și-au luat și utemiștii de la întreprinderea „I.C.A.R." din Capitală, care s-au obligat să realizeze bunuri de consum în valoare de 100.000 lei. Comitetul organizației de bază U.T.M. a luat inițiativa înființării unei brigăzi-raid, formată din ingineri, tehnicieni și fruntași ai întrecerii socialiste, care să acorde sprijin tinerilor în fabricarea unor bunuri metalice de consum de cea mai bună calitate. Asemenea exemple pot fi date din numeroase alte întreprinderi.

Cu toate aceste realizări, nu pot fi trecute cu vederea o serie de fapte care dovedesc lipsa de preocupare care mai există în unele părți, față de marca fabricii.

In unele întreprinderi mai dăinuie încă practica dăunătoare a obținerii reducerii prețului de cost pe seama înrăutățirii calității. Luptînd pentru o asemenea „reducere" a prețului de cost, întreprinderea „Metalica" a eliminat pur și simplu operația de șlefuire a zăvorului de broaște, care s-a oglindit în mod negativ asupra aspectului produsului. Tot așa întreprinderea „Fierarul"-Arad, înțelegînd în mod greșit regimul de economii, a fabricat broaște pentru mobile din tablă prea subțire care nu asigură produselor rezistența necesară.

In lupta pentru ridicarea calității produselor trebuie antrenat întregul aparat tehnic și întregul colectiv de muncitori ai întreprinderilor. Cum este oare posibilă ca marca fabricii „Recas" să constituie o chezășie a calității produselor, dacă tehnicienii acestei întreprinderi nu se îngrijesc ca muncitorii să aibă la dispoziție desene și modele și sînt puși să lucreze numai pe baza unor indicații generale?

Un factor important care chezășuiește calitatea produselor, este organizarea controlului tehnic. Acest control trebuie să fie calificat și înfăptuit cu spirit de răspundere. Controlorii de calitate trebuie să vegheze ca să nu fie introduse în fabricație materiale necorespunzătoare.

Controlorului de calitate trebuie să-i fie străin spiritul de îngăduință față de lipsuri, concesii sau favoruri, făcute din considerații de prietenii etc.

Pentru aceasta este nevoie ca aparatul de control tehnic să nu fie, cum din păcate se întîmplă pe alocuri, locul de refugiu al elementelor nepregătite, care nu corespund în alte posturi din întreprinderi. Organizațiile de bază U.T.M. trebuie să încurajeze și să promoveze cu îndrăzneală controlori de calitate din rîndurile tineretului muncitor, bine pregătit.

Experiența dovedește rezultatele pozitive date în muncă de tinerii promovați în funcția de controlori tehnici. In secția de bunuri metalice de larg consum a uzinei „Flamura-Roșie"-Arad lucrează la controlul tehnic, utemistul Crișan Aurel.

Datorită înaltului simț de răspundere și conștiinciozității cu care lucrează, toate produsele secției (foarfece, tigăi cu urechi, tigăi cu coadă etc.) care sînt trimise în rețeaua comercială, sînt numai de bună calitate.

In aceste condițiuni nu este de mirare că obiectele ce poartă marca fabricii „Flamura Roșie"-„M.F.R.A." au o mare căutare și se bucură de încrederea deplină a consumatorilor.

Problema calificării este de nedespărțit de aceea a calității produselor. Tocmai de aceea ea trebuie să se găsească în centrul preocupării organizațiilor de bază U.T.M.

In întreprinderile noastre există toate condițiile obiective pentru a se ridica calitatea bunurilor metalice de consum popular la un nivel mai înalt. Pentru aceasta, se cere, înainte de toate, ca întregul colectiv, să se simtă răspunzător și să lupte pentru prestigiul mărcii fabricii. In acest caz, toate resursele bogate ale întreprinderilor, vor fi puse în slujba îmbunătățirii condițiilor de trai ale oamenilor muncii.

D. STANCU

Jurnal artistic

## „Crîngul de călini"



După piesa „Crîngul de călini" de A. Korneiciuc, studioul de filme artistice din Kiev a creat un interesant film colorat pe care spectatorii îl pot viziona zilele acestea pe ecranele cinematografelor „Republica" și „I. C. Frimu" din Capitală.

Imaginile filmului ne poartă pe meleagurile unui pitoresc colhoz ucrainian, unde au poposit într-o primăvară un scriitor și un pictor.

Datorită acestui eveniment care trezește în sufletele localnicilor reacții dintre cele mai diferite, ni se dezvăluie o întreagă serie de tipuri și caractere ale oamenilor sovietici descrise cu un humor proaspăt și cald. Așa e figura tînărului secretar al sovietului sătesc, Martîn Kandîba, care e foarte pasionat de scrierea versurilor sau cea a lui Ivan Petrovici Romaniuk, președintele colhozului, un om care se cam împacă cu lipsurile din colhoz și nu luptă suficient pentru un mai mare progres al gospodăriei. Nadejda, fiica președintelui, dimpotrivă, e o fire înflăcărată, romantică și se opune concepțiilor tatălui ei, luînd cu ardoare apărarea lui Karp Vetrovoi, unul dintre cei care se arată nemulțumiți de starea de lucruri din colhoz.

Această ciocnire prilejuiește o mulțime de fapte și întîmplări care stîrnesc în rîndurile spectatorilor un deosebit interes.

# Inminarea Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" Isabellei Blume

MOSCOVA 9 (Agerpres). — La 9 iulie în sala Sverdlov a Kremlinului a avut loc înmînarea Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" Isabellei Blume, eminentă reprezentantă a vieţii publice din Belgia, deputat în parlament.

La festivitate au participat reprezentanţi ai culturii şi artei sovietice, ai oamenilor muncii din Moscova şi ai diferitelor organizaţii obşteşti.

Inmînînd Isabellei Blume diploma şi medalia de aur de laureat al Premiului Internaţional Stalin, scriitorul Ilya Ehrenburg a făcut o caracterizare a luptei dîrze şi îndelungate pe care a dus-o Isabelle Blume pentru pace, pentru întărirea prieteniei popoarelor. El a felicitat-o călduros pentru înalta distincţie şi i-a urat noi succese în activitatea nobilă pentru binele popoarelor, în numele fericirii omenirii.

Au rostit cuvîntări de salut Arcadi Mordvinov, preşedintele Academiei de arhitectură a U.R.S.S., membru în Comitetul sovietic pentru apărarea păcii. Zenaida Gagarina — din partea comitetului antifascist al femeilor sovietice, cunoscutul inovator în industrie Serafima Kotova — din partea muncitorilor şi muncitoarelor de la filatura „Kalinin" din Moscova, precum şi Mihail Ţarev, artist al poporului al U.R.S.S., în numele reprezentanţilor culturii sovietice.

Cuvîntarea de răspuns a Isabellei Blume a fost ascultată cu deosebit interes.

# Sesiunea Consiliului Economic şi Social O.N.U.

GENEVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: Sesiunea Consiliului Economic şi Social a trecut la discutarea unuia din principalele puncte de pe ordinea de zi: darea de seamă asupra situaţiei economice mondiale în anul 1953.

In acest document, întocmit de secretariatul O.N.U. este analizată situaţia economică din ţările capitaliste, U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară, precum şi situaţia comerţului internaţional. In capitolul dării de seamă consacrat situaţiei economice a ţărilor capitaliste, se constată un „oarecare" declin în economia S.U.A. şi se subliniază cu îngrijorare faptul că acest declin poate avea consecinţe serioase pentru economia ţărilor Europei occidentale.

Deşi în darea de seamă nu se arată direct că într-o serie de ţări capitaliste, cursa înarmărilor a dus la restrîngerea producţiei în industria civilă, la creşterea şomajului şi la înrăutăţirea situaţiei economice generale a acestor ţări, totuşi, faptele şi datele statistice citate în darea de seamă, dovedesc într-un mod destul de elocvent toate acestea.

La discuţia generală din 7 şi 8 iulie, pe marginea dării de seamă au luat cuvîntul: Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U., reprezentanţii U.R.S.S., Angliei, Belgiei, Argentinei, S.U.A., Cubei şi ai altor ţări.

Secretarul general al O.N.U. a relevat necesitatea de a se acorda o atenţie deosebită dezvoltării economice a ţărilor slab dezvoltate. El a subliniat că economia mondială este în prezent extrem de nestabilă şi incapabilă de a lupta împotriva zguduirilor de tot felul.

Reprezentantul Angliei a declarat că anul 1953 s-a caracterizat prin unele succese în stabilizarea economiei Europei occidentale. El a menţionat că succesele U.R.S.S. şi ale ţărilor Europei răsăritene în domeniul dezvoltării industriei au fost mai importante decît rezultatele obţinute de ţările vest-europene în acest domeniu.

Discursul rostit de reprezentantul S.U.A., Hotckins a fost foarte semnificativ. Văzînd că unele fapte în legătură cu economia S.U.A. citate în darea de seamă şi că situaţia reală a acesteia au stîrnit o îngrijorare serioasă în numeroase ţări capitaliste a căror economie este legată în mod artificial de economia S.U.A., reprezentantul american a încercat să convingă pe ascultători de „posibilităţile uriaşe de înflorire continuă a economiei americane". El a recunoscut însă imediat că această „înflorire" este o chestiune a viitorului îndepărtat şi că în viitorul apropiat este greu să se aştepte vreun succes serios.

★

GENEVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cuvîntul în şedinţa din 8 iulie a Consiliului Economic şi Social O.N.U. pe marginea dării de seamă cu privire la situaţia economică internaţională în anul 1953, reprezentantul U.R.S.S., P. N. Kumikin a arătat că în toate ţările se manifestă un mare interes faţă de actuala situaţie economică mondială. Aceasta este lesne de înţeles, deoarece este vorba în ultimă instanţă despre condiţiile de viaţă ale popoarelor.

In Uniunea Sovietică, a spus Kumikin, economia ţării păşeşte cu succes pe calea dezvoltării paşnice. producţia industrială a U.R.S.S. s-a mărit în cursul ultimilor trei ani cu 45%, producţia mărfurilor de consum a crescut în aceşti ani cu 43%, producţia mijloacelor de producţie cu 46%.

Kumikin a citat date, care ilustrează dezvoltarea economiei Uniunii Sovietice, creşterea nivelului material şi cultural al oamenilor sovietici

Reprezentantul sovietic a arătat în continuare că dezvoltarea economică a Republicii Populare Chineze este absolut insuficient oglindită în darea de seamă asupra situaţiei economice mondiale. Presa Republicii Populare Chineze publică numeroase date despre dezvoltarea economică a Chinei care trebuiau folosite de autorii dării de seamă. Aceste date arată că poporul chinez a lichidat într-o perioadă scurtă consecinţele grave ale agresiunii japoneze şi ale războiului civil, a înfăptuit transformări sociale, a stabilizat finanţele şi circulaţia fiduciară şi îmbunătăţeşte treptat condiţiile materiale de trai ale poporului.

Trecînd apoi la caracterizarea dezvoltării economice a ţărilor capitaliste, Kumikin a relevat că în ultimii doi ani producţia industrială din aceste ţări a crescut într-o oarecare măsură. Nivelul producţiei Suediei, Danemarcei, Belgiei şi al altor cîtorva ţări a fost totuşi inferior celui de acum doi ani.

In darea de seamă se arată că creşterea întregii producţii sociale în perioada 1950—1953, în proporţie de două treimi se datorează cheltuielilor militare.

O particularitate a situaţiei economice mondiale în anul 1953 a fost declinul producţiei industriale şi accentuarea celorlalte fenomene de criză în S.U.A. în a doua jumătate a anului. Scăderea producţiei în S.U.A. este însoţită de scăderea procentului de folosire a braţelor de muncă şi de creşterea şomajului.

Situaţia comerţului exterior din ţările capitaliste se caracterizează prin creşterea dificultăţilor în desfacerea mărfurilor, ca urmare a îngustării pieţelor interne şi a intensificării simţitoare a luptei de concurenţă pe pieţele externe ale acestor ţări.

S.U.A., şi sub presiunea lor alte cîteva ţări, au păşit pe calea discriminărilor în comerţul cu Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză şi ţările de democraţie populară. Această politică mioapă s-a dovedit însă a fi cu totul neîntemeiată şi a adus grave prejudicii însăşi ţărilor occidentale.

In prezent Uniunea Sovietică face comerţ cu peste 50 state. Comerţul exterior al Uniunii Sovietice a crescut în anul 1953 cu 11% faţă de anul 1952 şi cu aproape 2,25 ori faţă de anul 1948.

Numărul ţărilor capitaliste cu care U.R.S.S. face comerţ creşte în permanenţă; se măreşte şi volumul schimbului de mărfuri cu numeroase ţări capitaliste din apus şi răsărit. Se dezvoltă cu succes legăturile comerciale şi economice ale Uniunii Sovietice cu statele vecine — Finlanda, Iran şi Afganistan.

Uniunea Sovietică duce neabătut o politică de dezvoltare a colaborării economice cu toate ţările pe bază de avantaje reciproce, ţinînd seama de faptul că normalizarea relaţiilor comerciale va contribui şi la slăbirea încordării internaţionale.

In această politică Uniunea Sovietică porneşte de la principiul că coexistenţa paşnică a unor state cu sisteme sociale diferite este posibilă şi utilă. Trebuie să se spună că acest principiu important în relaţiile internaţionale cîştigă tot mai mulţi adepţi şi în celelalte ţări. Acest principiu a fost pe deplin recunoscut la recentele tratative dintre Republica Populară Chineză şi India, precum şi la tratativele dintre Republica Populară Chineză şi Birmania.




# *Festivalul naţional al tineretului francez*

Pe strada micuţă şi îngustă de la periferia Parisului, într-o dimineaţă cînd obloanele dughenelor nu fuseseră încă deschise şi cînd trecătorii puteau fi număraţi pe degete, nişte tineri au lipit pe ziduri afişe în culori. Alţi tineri s-au oprit şi le-au privit cu luare aminte:

— Festivalul Naţional al Tineretului... silabisi unul din ei.

— Pentru o Franţă liberă, puternică şi iubitoare de pace citi altul pe afişul lipit pe zidul scorojit.

Acesta a fost începutul. Tinerii au început să vorbească despre festival, despre zilele plăcute din iulie cînd mii de tineri francezi adunaţi la Paris vor exprima năzuinţele şi speranţele tinerii generaţii a patriei lor. Tinerii de pe strada micuţă şi îngustă erau însă curioşi să afle cît mai multe despre festivalul din iulie. Au cumpărat la primul chioşc ziarul „l'Avant Garde" în care au aflat o seamă de amănunte interesante despre festival.

Să răsfoim împreună cu ei cîteva numere din ziarul „l'Avant Garde".

Cînd au deschis ziarul privirea le-a fost atrasă de un desen. Pe el se aflau gravate două chipuri: o fată şi un băiat zîmbitori, plini de sănătate. Era emblema festivalului.

De jur împrejur alte desene. Ele reprezentau tineri de diferite concepţii politice şi religioase din Franţa care între 10—14 iulie vor participa la festivalul de la Paris. Ei vin ca să exprime dorinţa tineretului de a se pune capăt imediat războiului din Indochina, de a se împiedica ratificarea tratatelor de la Bonn şi Paris, de a se asigura condiţii omeneşti de viaţă tineretului.

Zilele festivalului vor fi pline de voie bună. Vor fi organizate concursuri culturale şi sportive. Echipe artistice, fanfare, orchestre de armonici se vor întrece. Echipe de dansuri naţionale îşi vor arăta toată măiestria lor. Concursurile literare şi muzicale vor scoate la iveală nenumăraţi tineri talentaţi. In întrecerile de nataţie, baschet, atletism, ciclism, tenis de masă, şah se vor prezenta nenumăraţi sportivi de frunte. O fotografie pe pagina întîia ne aminteşte un vechi cunoscut: Marcel Marceau. Mimul care a entuziasmat pe participanţii la Festivalul Mondial al Tineretului de la Bucureşti va participa la festivalul naţional al tineretului francez.

Ceea ce îţi atrage atenţia în mod deosebit cînd răsfoieşti ziarul „l'Avant Garde" este marele număr de ştiri venite din toate colţurile Franţei, ştiri care vorbesc despre pregătirile tineretului în întîmpinarea festivalului. Iată cîteva din aceste ştiri: echipa artistică „Sylvain Itkine" — care va prezenta la festival „Bolnavul închipuit" de Molière — şi-a dat concursul la spectacolul de gală al recruţilor organizat de cercul Clemitz în sala cinematografului Ordener Palace din Sena. In departamentul Bonches du Rhone s-au pregătit pentru festival tinerii din localitatea La Ciotat şi localităţile învecinate de pe ţărmul mării, din Arles, Mallemart (aci vor participa tineri ţărani), Port-de-Bonc (va avea loc un festival local pe stadionul „Stalin"): La Bonlledise se pregăteşte un mare festival local pentru tinerii din întreg bazinul minier. La Saint-Etienne (Loara) s-a organizat un concurs, la care au participat 16 echipe de fotbal, pentru cîştigarea cupei „Henri Martin". Manifestaţia a fost sprijinită cu multă simpatie de populaţia oraşului St. Etienne.

In timpul competiţiilor s-au distins 27 de tineri, care au fost aleşi să participe la festivalul naţional. Printre aceştia se află o echipă de tineri mineri din Durieux. In alte departamente au avut loc diverse manifestaţii cultural-artistice pentru strîngerea fondurilor necesare trimiterii de delegaţi la festival.

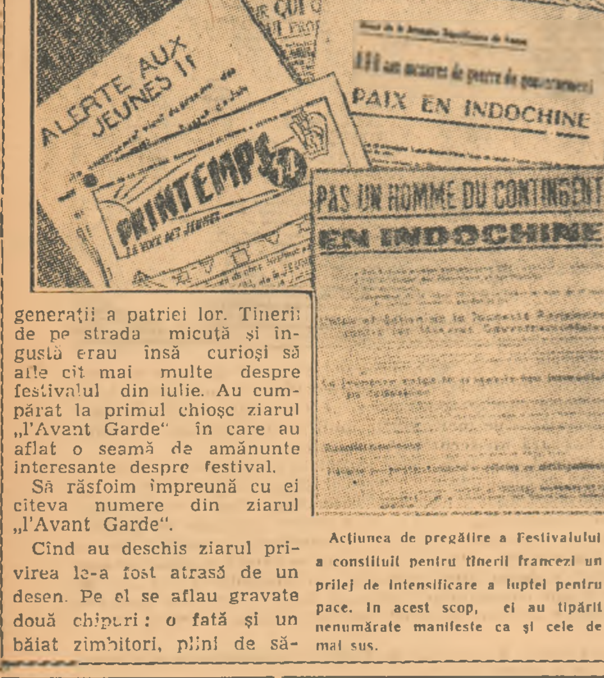
Toate aceste ştiri venite din toate colţurile Franţei arată creşterea conştiinţei tineretului francez care îşi strînge rîndurile în apărarea păcii. Trebuie subliniat de asemenea şi un alt fapt: influenţa mereu crescîndă de care se bucură Uniunea Tineretului Republican Francez (U.J.R.F.) în rîndurile maselor largi de tineri. Mii şi mii de tineri şi-au dat adeziunea la U.J.R.F. în cadrul campaniei de pregătire a Festivalului. Incep astfel să prindă viaţă chemările adresate tineretului francez de Congresul Partidului Comunist Francez de a se uni pentru a-şi salva viaţa luptînd pentru încetarea războiului în Indochina şi pentru respingerea c.d.e.

Astăzi, Parisul va întineri şi timp de 5 zile el va avea mereu douăzeci de ani. Tineretul francez va arăta că 14 iulie 1789, Comuna din Paris sau rezistenţa trăiesc şi azi în inima tineretului şi a întregului popor francez. Bussinesmanii yankei vor înţelege şi mai bine că tineretul Franţei nu îşi va vinde viaţa contra dolari. Alături de miile de tineri francezi care participă la marele lor Festival Naţional se află gîndurile prieteneşti ale tinerilor din ţara noastră care îi salută cu cunoscuta urare a marelui Festival Mondial de la Bucureşti: PACE ŞI PRIETENIE.

E. OBERST




In întîmpinarea Festivalului, tinerii din Paris au organizat nenumărate demonstraţii prin care au cerut pace în Indochina şi respingerea c.d.e.-ului.




Acţiunea de pregătire a Festivalului a constituit pentru tinerii francezi un prilej de intensificare a luptei pentru pace. In acest scop, ei au tipărit nenumărate manifeste ca şi cele de mai sus.

# CONFERINŢA DE LA GENEVA

GENEVA 9 (Agerpres). — La 9 iulie a avut loc la Geneva cea de a 22-a şedinţă restrînsă a celor nouă delegaţii consacrată discutării problemei indochineze.

## Intrevederea lui V. M. Molotov cu Fam Van Dong, Cian Ven-tian şi Li Ke-nun

GENEVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 iulie, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov a avut o întrevedere cu Fam Van Dong, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Democrate Vietnam, cu Cian Ven-tian şi Li Ke-nun, locţiitori ai ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze.

In timpul întrevederii a avut loc un schimb de păreri în legătură cu desfăşurarea în cadrul conferinţei de la Geneva a discuţiilor în jurul problemei restabilirii păcii în Indochina.

## V. M. Molotov a primit pe J. Chauvel

GENEVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 iulie ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a primit pe reprezentantul delegaţiei franceze la conferinţa de la Geneva, J. Chauvel, cu care a discutat problemele conferinţei.

## Şedinţa lărgită a prezidiului Comitetului Naţional al Consiliului consultativ politic popular al R. P. Chineze

PEKIN 9 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite:

In după amiaza zilei de 8 iulie a avut loc la Pekin şedinţa lărgită a prezidiului Comitetului Naţional al Consiliului consultativ politic popular al R. P. Chineze. In cadrul acestei şedinţe Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat şi ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, a prezentat un raport cu privire la conferinţa de la Geneva, la vizita sa în India şi Birmania şi la tratativele chino-vietnameze.

Raportul său a fost sprijinit în unanimitate în declaraţiile făcute de Li Ci-şen, Cian Po-ciun, Huan Ien-pei, Cen Ci-iu, Sin De-hen, Go Mo-jo, Cen Şu-dun, Wu Iao-ţun, Si Guan-pin şi alţii. Vorbitorii şi-au exprimat satisfacţia faţă de succesele obţinute de premierul Ciu En-lai în cadrul vizitei sale în India şi Birmania şi cu prilejul tratativelor chino-vietnameze. Ei au aprobat de asemenea activitatea delegaţiei chineze la conferinţa de la Geneva.

La şedinţă a participat şi preşedintele Mao-Ţze-dun.

## *Ciu En-lai a plecat spre Geneva*

PEKIN 9 (Agerpres). — China Nouă transmite: Premierul Ciu En-lai, ministru al afacerilor externe al R. P. Chineze şi conducător al delegaţiei chineze la conferinţa miniştrilor afacerilor externe a plecat în dimineaţa zilei de 9 iulie cu avionul spre Geneva pentru a participa la tratativele în vederea restabilirii păcii în Indochina.

## In preajma reînceperii şedinţelor plenare ale conferinţei miniştrilor afacerilor externe

GENEVA 9 (Agerpres). — La începutul săptămînii viitoare vor reîncepe la Geneva şedinţele plenare ale conferinţei miniştrilor afacerilor externe în cadrul cărora se va continua discutarea problemei indochineze. Agenţiile de presă anunţă că la 8 iulie a sosit la Geneva ministrul de externe al Uniunii Sovietice, V. M. Molotov, şi că sosirea celorlalţi şefi ai delegaţiilor puterilor participante la conferinţă este aşteptată către începutul săptămînii viitoare. Delegaţia franceză va fi condusă de către premierul Mendes France care este şi ministrul de externe al Franţei, iar ca şef al delegaţiei engleze va sosi ministrul de externe britanic, A. Eden. Departamentul de Stat al S.U.A. nu a precizat încă cine va fi conducătorul delegaţiei americane.

Reluarea discuţiilor în vederea restabilirii păcii în Indochina este comentată cu încredere de opinia publică din întreaga lume. Astfel, după cum relatează corespondentul agenţiei Reuter — observatorii de la Geneva consideră recentele întrevederi ale premierului chinez Ciu En-lai cu primul ministru indian şi cu premierul Birmaniei, precum şi cu preşedintele R. D. Vietnam Ho Şi Min, ca un indiciu favorabil în ceea ce priveşte viitorul conferinţei.

In ceea ce priveşte delegaţia franceză — relatează agenţia Reuter — „premierul francez Mendes-France speră foarte mult într-un succes la Geneva".

Puternicul curent de opinie favorabil reglementării problemei indochineze se oglindeşte şi în comentariile ziarelor franceze de cele mai diferite nuanţe politice care-şi exprimă speranţa în încheierea grabnică a unei păci în Indochina. Ziarele franceze denunţă în acelaşi timp încercările Washingtonului şi ale uneltelor S.U.A. de a sabota această reglementare paşnică a problemei Indochinei. Numeroase cotidiane subliniază răsunetul larg pe care l-a avut recentul interviu al preşedintelui Ho Şi Min.

## Agenţia China Nouă despre p'anul american de a periclita acordul de armistiţ u din Coreea

PEKIN 9 (Agerpres). — China Nouă transmite: Autorităţile americane se grăbesc cu înfăptuirea planului lor menit să dea mînă liberă clicii lisînmaniste de a începe noi provocări în scopul de a periclita acordul de armistiţiu din Coreea.

La 6 iulie, Li Sin Man a convins din nou pe stăpînul său american să înmîneze părţii coreeano-chineze un „ultimatum". El a ameninţat că va folosi „toate armele aflate la dispoziţia sa" pentru a începe „ultima luptă decisivă" în scopul de a cuceri Coreea de nord. Marioneta sud-coreeană a cerut de asemenea Statelor Unite „să pună la dispoziţia Coreei de sud armament modern", declarînd că „armistiţiul nu mai este un obstacol pentru aceasta".

La 3 iulie, ministrul lisînmanist al Afacerilor Externe, Bion Ion Te, a susţinut că Coreea de sud nu mai este legată prin acordul de armistiţiu şi că ea poate să întreprindă „liber" tot ceea ce este necesar pentru „unificarea" Coreei.

In acelaşi timp, clica lisînmanistă măreşte în grabă trupele sale marionetă pentru a-şi spori potenţialul în vederea unor noi aventuri militare.

Agenţiile occidentale de informaţii anunţă că Ciun Ir Von, şeful statului major general al armatei sud-coreene, a declarat la 5 iulie că înfăptuirea primei etape a planului de creare a unui mare corp de rezervă în Coreea de sud va începe la 10 iulie.

Li Sin Man a fost chemat la Washigton pentru a duce tratative în probleme militare şi politice.

Este cu totul evident că noile măsuri ale autorităţilor americane constituie o încercare de a folosi clica lisînmanistă pentru a adînci netrăinicia armistiţiului în Coreea, pentru a menţine încordarea în Extremul Orient şi a se opune luptei popoarelor asiatice pentru asigurarea păcii şi securităţii în Asia. Este cu totul evident că acest plan american va fi condamnat şi mai aspru şi va întîmpina o opoziţie şi mai hotărîtă din partea popoarelor Asiei şi a oamenilor iubitori de pace din lumea întreagă.

## Declaraţia Consiliului de Miniştri al R. D. Germane

BERLIN 9 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Serviciul de presă de pe lîngă primul ministru al R.D. Germane anunţă că la propunerea primului ministru Otto Grotewohl, Consiliul de Miniştri al Republicii Democrate Germane a dat publicităţii următoarea declaraţie:

Ameninţările provocatoare ale lui Adenauer faţă de Franţa, care urmăresc scopul de a o obliga să ratifice tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană", au provocat în lumea întreagă şi mai ales în rîndurile opiniei publice franceze o îngrijorare serioasă

Guvernul Republicii Democrate Germane declară cu toată hotărîrea că Adenauer nu are dreptul să vorbească în numele poporului german. Declaraţiile şi acţiunile sale se află în contradicţie flagrantă cu năzuinţa spre pace a majorităţii poporului german. In Germania se desfăşoară o luptă îndîrjită între forţele democrate şi şoviniştii care aspiră la revanşă, vinovaţi de dezlănţuirea celor două războaie mondiale, de faptul că au adus poporului lor, precum şi popoarelor Europei sînge şi lacrimi. Adenauer continuă politica anterioară a imperialismului german. Forţele democrate ale poporului nostru se pronunţă cu hotărîre împotriva acestei politici şi năzuiesc într-adevăr spre stabilirea unor relaţii paşnice şi de prietenie cu toate popoarele Europei.

Guvernul Republicii Democrate Germane îşi exprimă încrederea că cererea poporului german cu privire la asigurarea unei păci trainice şi a unor relaţii de bună vecinătate cu poporul francez va duce la creşterea forţelor democrate în Germania occidentală, la pace şi securitate pentru ambele popoare.

## Scurte ştiri

● La 8 iulie, însărcinatul cu afaceri al Regatului Unit în Republica Populară Chineză, H. Trevelyan a făcut o vizită ministrului Afacerilor Externe al R. P. Chineze, Ciu En-lai şi i-a remis scrisorile de acreditare.

● Potrivit informaţiilor primite, un mare grup de soldaţi americani a apărut la Udon, în nord-estul Tailandei. Se anunţă că aceşti soldaţi au fost transportaţi cu avioane.

● După cum anunţă agenţia France Presse, Krishna Monon, reprezentantul Indiei la O.N.U., va pleca în curînd spre Geneva ca observator pe lîngă conferinţa miniştrilor afacerilor externe.

● Presa democrată din Berlin a publicat comunicatul Ministerului Transporturilor Feroviare din R. D. Germană în care se anunţă că recent au avut loc tratative între reprezentanţii transportului feroviar din Republica Democrată Germană şi din Germania occidentală. In urma tratativelor a fost realizat un acord cu privire la extinderea pe viitor a circulaţiei de trenuri de pasageri pe calea ferată dintre R. D. Germană şi Germania occidentală.

● La 8 iulie aproximativ 30.000 muncitori membri ai sindicatului muncitorilor din industria cauciucului au declarat grevă. Greva a cuprins 10 întreprinderi ale societăţii „Goodyear Tire and Rubber Company" din opt state ale S.U.A.

## Tratativele dintre cele două comandamente din Vietnam

PEKIN 9 (Agerpres). — Agenţia Vietnameză de Informaţii anunţă că la 8 iulie subcomisia conferinţei militare de la Tung Jia a terminat discuţiile asupra îmbunătăţirii condiţiilor de viaţă ale prizonierilor de război. Intr-o atmosferă cordială reprezentanţii părţii vietnameze şi ai celei franceze din subcomisia comună au ajuns la un acord asupra principiilor de bază referitoare la această problemă.

Şedinţa plenară din 9 iulie a conferinţei militare de la Tung Jia a discutat problema încetării focului, iar subcomisia — problema expedierii corespondenţei şi medicamentelor prizonierilor de război.

## O declaraţie a lui Dulles

NEW YORK 9 (Agerpres). — După cum anunţă agenţiile de presă americane secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a făcut în cadrul unei conferinţe de presă o declaraţie, în care a repetat punctul de vedere al lui Eisenhower în problema restabilirii drepturilor Republicii Populare Chineze la O.N.U. Dulles a declarat că S.U.A. vor face uz de dreptul de veto pentru a împiedica Republica Populară Chineză să-şi ocupe locul în Consiliul de Securitate.

## Sesiunea Comisiei de Colaborare Tehnico-Ştiinţifică Sovieto-Romînă

In iunie a. c., a avut loc la Bucureşti, sesiunea a IV-a a Comisiei de Colaborare Tehnico-Ştiinţifică Sovieto-Romînă între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Populară Romînă.

La sesiune au fost examinate problemele curente de colaborare tehnico-ştiinţifică dintre cele două ţări şi a fost semnat Protocolul conform căruia Părţile îşi vor acorda reciproc şi pe mai departe ajutor tehnico-ştiinţific în diverse ramuri ale economiei naţionale, prin delegări de specialişti şi transmiteri de documentaţii tehnice. (Agerpres)

## Spectacolul de gală cu filmul „Skanderbeg"

Vineri seara, Institutul Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea a organizat în grădina de vară din str. C. A. Rosetti, gala filmului „Skanderbeg", prezentat cu ocazia Zilei Armatei Populare Albaneze.

La spectacolul de gală au asistat membri ai guvernului şi ai C.C. al P.M.R. precum şi numeroşi oameni de artă şi cultură, ofiţeri superiori ai Forţelor Armate ale R.P.R., oameni ai muncii.

Au asistat membri ai corpului diplomatic.

Filmul „Skanderbeg" este o producţie în culori realizată în anul 1953 de către studiourile „Mosfilm" şi studioul „Noua Albanie" din Tirana. El evocă figura eroului naţional al poporului albanez Skanderbeg, care în secolele XIV şi XV s-a ridicat în fruntea poporului său în luptă împotriva jugului turcesc. Timp de 25 de ani Skanderbeg a condus lupta poporului albanez pentru libertatea pe care poporul albanez şi-a cucerit-o însă pe deplin abia în zilele noastre, cu ajutorul glorioasei Armate Sovietice.

Filmul „Skanderbeg" a fost primit cu deosebită căldură de către spectatori.

(Agerpres)



## SPECTACOLE

**SIMBĂTĂ 10 IULIE 1954**

**TEATRE:** Teatrul de vară (Parcul de Cultură şi Odihnă „I. V. Stalin"): Vlaicu Vodă; **Arenele Libertăţii:** Miniaturi pe portativ (spectacol dat de Ansamblul de Estradă al R.P.R.

**CINEMATOGRAFE:** **Patria**, **Elena Pavel**: Caleaua de pe bulevard. **Republica**, **I. C. Frimu**: Crimpu de călini; **T. Vladimirescu**: Fanfan la Tulipe; **Infrăţirea între popoare**: Hamlet; **Maxim Gorki**: Filme pentru cei mici (matineu) · In gheţurile oceanului. Tineri sportivi. Cine i primul; **Bucureşti. Grădina „Progres"**: Primăvara; **Lumina**: Inimă rece; **Victoria**: Vacanţa cu Andel; **Gh. Doja**: In numele legii; **Alex. Popov**: Iulia; **8 Martie**: Brigada lui Ionuţ. Meciul de fotbal R. P. Ungară—Anglia la Budapesta. **Vasile Roaită**: Emirul din Buhara; **Cultural**: Aventură la castel; **Unirea**, **23 August**: Slugă la doi stăpini; **Constantin David**: Maeştrii baletului rus; **Alex. Sahia**: Trenul merge spre răsărit; **Flacăra**: Marile speranţe. **Munca** (Şos. Mihai Bravu 221): Petroliştii din Caspica. Zborul în lună; **Donca Simo**: Pulbere argintie; **Arta**: Primăvara la Moscova; **Popular**: Balaurul; **M. Eminescu**: Umbre; **Moşilor**: Viaţa în citadelă; **Mioriţa**: Flăcări deasupra Asiei; **8 Mai**: Corăbiile atacă fortăreţele (Amiralul Uşakov seria a II-a); **Volga**: Nicholas Nickleby; **1 Mai**: Ernst Thälmann; **Rahova**: Fiul mării; **Olga Bancic**: Povestea micului cocoşat; **Boleslaw Bierut**: Pentru pace şi prietenie.

REDACŢIA Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00, Secţia scrisori Tel Nr. 7.66.91 DIFUZAREA Tel. Nr. 6.3877. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii